ΕΤΟΣ Β'. ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΤΗ 1 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1895. ΑΡΙΘ. 19.

ΑΣΤΡΑΠΗ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ

ΒΙΚΕΝΤΙΟΣ ΑΔΑΜΑΝΤΙΔΗΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Ἐν τῷ Ἐσωτερικῷ ἐτησία δρ. 5 — **Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ** ἐτησία φρ. χρ. 7.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ : Ὁδὸς Βορέου Ἀριθ. 13.

ΔΩΡΕΑ ΠΛΟΥΤΟΥ

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΣ

1ον). Ὅσα **ἐπισκεπτήρια** ἐξοδεύει κατ' ἔτος ἕκαστος συνδρομητὴς θὰ ἐκτυπῶνται παρ' ἡμῶν δωρεὰν (πλὴν χάρτου).

2ον). Θὰ λαμβάνῃ δωρεὰν **ἡμερολόγιον** ἑκάστου ἔτους.

3ον). Ἕκαστος συνδρομητὴς θὰ ἔχῃ τὸ δικαίωμα νὰ καταχωρίζῃ **δωρεὰν** μίαν εἰδοποίησιν ἐν τῷ ἐξωφύλλῳ, εἴτε πρὸς σύστασιν τοῦ καταστήματός του, εἴτε πρὸς σύστασιν τοῦ ἐπαγγέλματός του.

4ον). Εἴκοσι **λαχεῖα** τῶν ἀρχαιοτήτων θὰ τίθενται εἰς τὴν διάθεσιν τῶν συνδρομητῶν, καὶ εὐνοούσης τῆς τύχης τὸ κέρδος θὰ διανέμηται ἐξ ἴσου εἰς ὅλους τοὺς συνδρομητάς. Οἱ ἀριθμοὶ δὲ τῶν ἀγορασθέντων λαχείων θὰ δημοσιεύωνται προηγουμένως.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΤΥΠΟΙΣ ΑΣΤΡΑΠΗΣ

1895

ΡΑΦΕΙΟΝ

ΧΡΗΣΤ. ΚΟΥΤΣΟΥΚΟΥ

ὁδὸς Εὐαγγελιστρίας ἀριθ. 59

(Παρὰ τὴν συνοικέαν Καλαμῳώτη.)

Οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ ἐνδυθῶσι κατὰ τὸν ἐπικρατοῦντα συρμὸν ἂς ἐπισκευθῶσι τὸ ἄνω ραφεῖον. Εἰς τὸ ὁποῖον κατασκευάζονται μετ' ἐπιμελειμένης τέχνης τὰ κάτωθεν ἤδη ἤτοι·

Βελάδαι, Ρανδεκόται, Ζακέται,

στολαὶ Διπλωματῶν ἀξιωματικῶν ναυτικοῦ, σακάκια, πανταλόνια γελέκια, ἐνδυμασίαι παίδων, ὡς καὶ ζακέται μετὰ γούστου παρισινοῦ

Ψαλὶς καλλιτεχνικὴ
Ἐργασία ἀρίστη.

ΥΠΟΔΗΜΑΤΟΠΕΙΟΙΟΝ

ΑΝΔΡΕΟΥ ΘΕΟΔΩΡΑΚΗ
ΚΑΙ ΣΤΑΥΡΟΥ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗ

ΕΝ ΑΘΗΝΙΣ

ὁδὸς Πατησίων ἀρ. 13

(Ἐγγὺς φαρμακείου Κατακουζηνοῦ)

Κατασκευάζονται ὑποδήματα ἀνδρῶν γυναικῶν καὶ παίδων ἐκ δερμάτων καὶ ὑλικῶν ἐκλεκτῶν κομψότατα καὶ ἐφαρμογῆς τελείας. Συνιστῶμεν τὰ ἄπειρα πλεονεκτήματα τῆς καλῆς ὑποδήσεως ἐν τῷ ἀνωτέρω καταστήματι, ἥτις ἀποτελεῖ τὸν κυριώτατον χαρακτηρισμὸν παντὸς καλαισθήτου ἀνθρώπου, καὶ ἀποβαίνει πολύτιμος παράγων οὐ μόνον τῆς ὑγιεινῆς τῶν ποδῶν, ἀλλὰ καὶ ὅλου τοῦ σώματος.

Δὲν ἀρκεῖ νὰ κατασκευάζῃ τις στερεὰ καὶ κομψὰ ὑποδήματα, ἀλλὰ νὰ γινώσκῃ καὶ πῶς νὰ ἐργάζηται αὐτά. Ὥστε καὶ ἐλαφρὰ νὰ εἶνε καὶ ἡ κυκλοφορία τοῦ αἵματος νὰ ἐνεργῆται εἰς τοὺς πόδας ἐλευθέρως, καὶ ἡ τρυφερότης τοῦ δέρματος νὰ μὴ καταστρέφηται, καὶ τὸ βάδισμα νὰ τελῆται ἐλαφρότατα καὶ εὐκάμπτως, τὰ ὁποῖα μόνη ἡ ἐπιστημονικὴ ὑπόδησις δύναται νὰ ἐξασφαλίσῃ.

Οἱ κ.κ. Ἀνδρέας Θεοδωράκης καὶ Σταῦρος Δασκαλάκης κατέχουσι τὸ μυστικὸν τοῦτο τῶν Γάλλων ὑποδηματοποιῶν, τὸ ὁποῖον προστιθέμενον εἰς τὴν προτέραν καλλιτεχνικὴν δεξιότητά των, ἐξασφαλίζει ὑπόδησιν ἐντελῆ ὑπὸ πᾶσαν ἔποψιν.

ΚΑΠΝΟΠΩΛΕΙΟΝ

ΑΝΤ. Β. ΠΡΩΤΟΠΑΠΑ

Ἐν Ἄστρει

Καπνὰ ἐκλεκτὰ διαφόρων ποιοτήτων

ΤΑΠΕΤΣΑΡΙΑ

ΙΩΑΝ. Ν. ΛΑΒΔΑ

Ἀθῆναι, ὁδὸς Περικλέους 24.

Κατασκευάζονται καὶ ἐπισκευάζονται διάφορα εἴδη ἐπίπλων. Ταπετσαρίας ἐφάμιλλα κατὰ τὴν στερεότητα καὶ Νεωτερισμὸν πρὸς τὰ Εὐρωπαϊκὰ Ἐπίσης παραπετάσματα διαφόρων σχεδίων. Κουνουπιέραι, Σουμιὲ διὰ κρεββάτια. Πολυβόλα καὶ διάφορα ἄλλα κομψοτεχνήματα. Τιμαὶ ἐκτὸς συναγωνισμοῦ

Ὅλον τὸν πλοῦτον τῶν

ΚΑΤΟΠΤΡΩΝ ΚΑΙ ΚΟΡΝΙΖΩΝ

Θὰ τὸν εὕρετε εἰς τὸ ἐργοστάσιον

Θ. ΜΕΤΡΗΤΙΚΑ καὶ Κ. ΚΟΤΤΑ

ὁδὸς Αἰόλου 174

(Ἔναντι μεγάλης οἰκίας Μελᾶ

Κάτοπτρα παντὸς εἴδους, ἔπιπλα πολυτελῆ ἐπίχρυσα, πλαίσια εἰκόνων καὶ παραθύρων, φωτογραφίαι, ἐλαιοτυπίαι καὶ ἀκουαρέλλαι παντὸς εἴδους χρωματοτυπίαι, τὰ πάντα ἐκ τῶν καλλιτέρων ἐργοστασίων τῆς Εὐρώπης Κατασκευάζονται περιθόρια, χαρτοφυλάκια, πλαίσια ἐκ πλοῦς Καλύπτονται καθετίναι καὶ δένονται ἅπαντα τὰ εἴδη τῶν γυναικείων ἐργοχείρων.

Προσέτι ἐκτελεῖται εὐρωπαϊκώτατα πᾶσα ἐργασία ἐπιχρυσώσεως κατόπτρων καὶ ἐπαργύρωσις κρυστάλλων

Τιμαὶ ἀνεπίδεκτοι συναγωνισμοῦ.

ΩΡΟΛΟΓΟΠΟΙΕΙΟΝ καὶ ΧΡΥΣΟΧΟΕΙΟΝ

Α. ΜΕΛΙΣΣΙΝΟΥ

Ἀθῆναι ὁδὸς Αἰόλου 103

Πωλοῦνται καὶ ἐπισκευάζονται

Παντὸς εἴδους ὡρολόγια

Μεγάλη συλλογὴ ὡρολογίων τοίχου παντὸς μεγέθους. Ἐπιδιορθοῦνται καὶ κατασκευάζονται δι' εἰδικοῦ τεχνίτου π ντὸς εἴδους κοσμήματα. Τιμαὶ μετριώτατοι.

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ «ΛΙΓΟ ΑΠ' ΟΛΑ»

ΙΩΑΝ. Κ. ΓΑΛΙΤΟΠΟΥΛΟΥ

Ἐν Ἀλεβερίῳ

Μεγάλη συλλογὴ εἰδῶν πολυτελείας, κορδέλαι δαντέλλαι, ποικιλία μανδυλίων μεταξωτῶν καὶ μὴ, γάντια παντοειδῆ, Ὀμβρέλλαι μεταξωταὶ καὶ μὴ, ὑποκάμισσα, φωκόλ. Μανικέτια καὶ τὰ παρόμοια. Μεγάλη ποικιλία βαπτιστικῶν, στεφάνων γάμων. Ἀρωμάτων ἐκ τῶν καλλιτέρων εὐρωπαϊκῶν καταστημάτων. Καπέλλα γυναικεῖα καὶ ἀνδρικὰ Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας ὅλων τῶν ἐποχῶν, κάλτσαι, φανέλλαι κτλ.

ΑΣΤΡΑΠΗ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

Ἔτος Β'. ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ τῇ 1 Ὀκτωβρίου 1895. Ἀριθ. 19.

ΑΝΤΙΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΤΩΝ ΑΙΣΘΗΣΕΩΝ

Μέγα ἐνδιαφέρον ἐξεγείρει ἡ ἔκτακτος ἱκανότης τῶν ἡμετέρων ὀργάνων τῶν αἰσθήσεων ἐν τῇ ἀλληλοβοηθείᾳ ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ὄργανόν τι βλαφθῇ ὥστε νὰ μὴ δύνηται νὰ ἐκτελέσῃ τὴν προωρισμένην του λειτουργίαν. Οἱ ἐπιστήμονες ἀμερικανοὶ φυσιολόγοι ἐπ' ἐσχάτων λίαν ἐνησχολήθησαν εἰς τὸ ζήτημα περὶ τῆς ἀλληλεγγύης, τῆς ὑπαρχούσης μεταξὺ τῶν ἡμετέρων αἰσθήσεων καὶ συνήθροισαν ἐπὶ ταύτῃ τῇ ἀφορμῇ πολλὰ ἐνδιαφέροντα γεγονότα. Ἐν τῇ Ἐπιθεωρήσει τῶν Ἐπιθεωρήσεων ἀπαντῶμεν τινὰ αὐτῶν καταδεικνύοντα τὴν ἀλληλοβοήθειαν τῶν ἡμετέρων ὀργάνων τῶν αἰσθήσεων. Ἂν στερηθῶμεν, ἕνεκά τινος περιστατικοῦ, τινὸς τῶν ἡμετέρων αἰσθήσεων, αἱ λοιπαὶ αἰσθήσεις ἐπὶ τοσοῦτον ἀναπτύσσονται καὶ ἡ τακτικὴ αὐτῶν δύναμις ἐπὶ τοσοῦτον μεγεθύνεται, ὥστε καθίστανται ἱκαναὶ ἐν τοῖς ὁρίοις τοῦ δυνατοῦ νὰ ἀναπληρώσωσι τὴν βλαβεῖσαν αἴσθησιν. Ὁ ἱστορικὸς Οὐίλιαμ Πρεσκόττ ἐκ Βοστώνης, στερηθεὶς τῆς ὁράσεως, συνείθιζε νὰ λέγῃ «ὁ τυφλὸς οὐδὲν βλέπει πέραν τῶν ὁρίων τοῦ κύκλου ἐντὸς τοῦ ὁποίου δύναται νὰ ἅπτηται τῶν ἀντικειμένων διὰ τῶν ἐκτεταμένων χειρῶν του, ἀλλ' ἐν τούτῳ τῷ κύκλῳ οὗτος βλέπει τελειότερον τῶν ὁρώντων».

Οἱ ἐπικοινωνοῦντες τοῖς τυφλοῖς ἰτχυρίζονται ὅτι ἡ ἀπώλεια τῆς ὁράσεως πάντοτε συνεπάγει σημαντικὴν ὀξύτητα τῆς ἁφῆς. Ἐκτὸς τούτου, παρὰ τοῖς τυφλοῖς ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον παρατηροῦνται ἔκτακτα προσόντα ἐν τῇ μουσικῇ· οὗτοι λίαν εὐκόλως ἐνθυμοῦνται καὶ συλλαμβάνουσι τοὺς μουσικοὺς σκοπούς, τὸ ὁποῖον ἐξηγεῖται ἐκ τῆς ἰτχυρῶς ἀναπτυχθείσης παρ' αὐτοῖς ἱκανότητος πρὸς τὸ συγκεντροῦν τὴν προσοχήν. Τοιαύτη ἱκανότης εἰς αὐτοὺς ἐπιβάλλεται ὑπὸ τῆς μοιραίας ἀνάγκης. Ἐπίσης οἱ τυφλοί, ὡς ἀποδεικνύεται, λίαν εὐκόλως μανθάνουσι νὰ κατασκευάζωσι μετὰ πολλῆς ἐπιδεξιότητος καὶ τέχνης ἀγγεῖα καὶ ἀγάλματα ἐκ γύψου, πορσελάνης καὶ ἄλλων ὑλικῶν. Δίδουσι τοῖς τυφλοῖς πρόϊ υπόν τι, οὗτοι ἀμέσως ψηλαφῶσιν αὐτὸ διότι αἱ χεῖρες αὐτῶν ἀντικαθιστῶσι τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ εἶτα κατασκευάζουσι καὶ αὐτοὶ ἐν τελειότητι παρόμοια.

Ἀξιοσημείωτον παράδειγμα θαυμασίας ἀναπτύξεως τῆς ἀκοῆς μετὰ τὴν ἀπώλειαν τῆς ὁράσεως παρίστησιν ὁ Γένριχ Τσούδη, δεκαοκταετὴς νεανίας, ὅστις ἐλάμβανε πάντοτε καλοὺς βαθμοὺς ἐν τῇ ἀμερικανικῇ μουσικῇ σχολῇ εἰς ὅλα τὰ μαθήματα. Οὗτος ἐπιτυχῶς ὑπέστη τὰς ἐξετάσεις ἐπὶ τῆς θεωρίας τῆς μουσικῆς ἁρμονίας καὶ μουσικῆς συνθέσεως καὶ ἔπαιξεν ἐξαισίως μουσικὰ τεμάχια ἐκ τοῦ Γένδελ, Μένδελσον, Μπὰχ καὶ ἄλλων συνθετῶν.

Ἕτερος μαθητής, ἐπὶ τῷ ὁποίῳ καυχᾶται τὸ ἐν Νέᾳ Ἰόρκῃ Ἰνστιτοῦτον τῶν τυφλῶν, ἦν ὁ Λουῆς Κάρλ, τυφλὸς ἐκ γεννετῆς. Οὗτος ἐν τούτῳ τῷ Ἰνστιτούτῳ παρεσκευάσθη ὅπως γείνῃ δεκτὸς εἰς τὸ Κολλέγιον «Κολουμβία», ἐν τῷ ὁποίῳ μετ' ὀλίγον ἐγένετο δεύτερος κατὰ τὰς προόδους μαθητὴς εἰς τὰ μαθηματικά. Ἐπὶ τοῦ παρόντος οὗτος παραδίδει τὰ μαθηματικὰ ἐν Νέᾳ Ἰόρκῃ καὶ δὶς τῆς ἑβδομάδος ποιεῖ δημοσίας διαλέξεις. Διατρίβων δὲ ἐν Νιουτζὲρς καθ' ἑκάστην ἄνευ ὁδηγοῦ τινος ἔρχεται εἰς Νέαν Ἰόρκην.

Ἀφ' ἧς ἐποχῆς εὑρέθη ὁ τρόπος τῆς ἐκπαιδεύσεως τῶν κωφαλάλων νὰ ἐννοῶσι δηλ. ἐκ τῆς κινήσεως τῶν χειλέων τὰς ἀπαγγελλομένας λέξεις, εἰς τούτους ἐπίσης ἐγένοντο προσιταὶ διάφοροι τέχναι καὶ ἐπαγγέλματα. Οὕτω π.χ. ἐν Ὀγίῳ ἐξάσκει τὸ ἐπάγγελμά του, ἀπολαύων μεγάλης φήμης καὶ μετὰ πολλῆς ἐπιτυχίας ὑπερασπίζων ἐν τῷ δικαστηρίῳ ὑποθέσεις, δικηγόρος τις ὅστις τελείως εἶναι κωφός. Οὗτος ἐκ τῆς κινήσεως τῶν χειλέων ἐννοεῖ, τί λέγουσιν ἐν τῷ δικαστηρίῳ καὶ οἱ δικανικοί του λόγοι διακρίνονται ἐπὶ εὐγλωττίᾳ. Ἐν Ἀμερικῇ διατελοῦσιν ἐν ὑπηρεσίᾳ οὐκ ὀλίγοι ὑπάλληλοι κωφάλαλοι, τελείως ἐννοοῦντες ἐκ τῆς κινήσεως τῶν χειλέων τί ζητοῦσιν οἱ ἐπισκέπται. Ἐν

διαστήματι ἐτῶν τινων εἷς κωφὸς κατελάμβανε σπουδαίαν θέσιν ἐν τῇ διοικήσει τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν. Μεθ' ὅλην του τὴν κωφότητα οὗτος ἠδύνατο ἐκ τῆς κινήσεως τῶν χειλέων τῶν καθηγητῶν νὰ ἐννοῇ τὰς παραδόσεις αὐτῶν καὶ νὰ διέλθῃ ἐπιτυχῶς τὴν σειρὰν τῶν μαθημάτων ἐν τῷ πανεπιστημίῳ. Οὗτος ἐπιτυχέστατα ὑπέστη ὅλας τὰς ἐξετάσεις καὶ κατὰ πᾶσαν πιθανότητα πολλοὶ συνταξιῶται καὶ καθηγηταί του οὐδόλως ὑπώπτευον ὅτι ὁ εὐφυὴς οὗτος νεανίας ἦν κωφός. Μέχρι τοῦδε οὗτος διατηρεῖ τὸ μυστικόν του οὕτως ἐπιδεξίως ὥστε ὅτερέπορτέρ τις ἠθέλησε νὰ μάθῃ τὶς ἐκ τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων εἶνε κωφὸς, δὲν ἠδυνήθη νὰ εὕρῃ τὸν κωφὸν, διότι οὐδεὶς συνάδελφος τοῦ κωφοῦ ὑπώπτευε περὶ τῆς κωφότητος αὐτοῦ καὶ δὲν ἠδύναντο ἕνεκα τούτου νὰ δώσωσι πληροφορίαν τινὰ εἰς τὸν ρέπορτερ.

Ὑπάρχουσι καὶ ἄλλα οὐχ ἧττον θαυμάσια φαινόμενα. Λόγου χάριν ὁ ἄγγλος δικηγόρος Λόουε ἐπὶ ὅλας ὥρας δύναται νὰ συνδιαλέγηται χωρὶς νὰ δώσῃ τὴν παραμικρὰν ὑπόνοιαν περὶ τῆς κωφότητός του. Ὁ δικηγόρος οὗτος φημίζεται οὐ μόνον ὡς ἔξοχος νομομαθὴς ἀλλὰ καὶ ὡς διάσημος πολύγλωσσος διότι τελείως γινώσκει πολλὰς γλώσσας· οὗτος ὁμιλεῖ τὴν λατινικὴν καὶ τὴν ἑλληνικὴν (κατὰ τὴν προφορὰν τοῦ Ἐράσμου), εἶτα οὗτος ἄριστα γινώσκει τὴν γερμανικὴν, τὴν ἰταλικὴν, τὴν πορτογαλλικὴν, τὴν ὁλλανδικὴν, τὴν δανικὴν, τὴν ἰρλανδικὴν, τὴν πολωνικὴν, τὴν σουϊδικὴν, τὴν ρωσσικὴν, τὴν φινικὴν κλ. Ἀκόμη τὴν ἰνδουστανικὴν καὶ τὴν σανσκριτικὴν δὲν ἀφῆκεν ἄνευ προσοχῆς. Τριάκοντα πέντε ἐτῶν ὢν ἐπεχείρησε τὴν ἐκμάθησιν τῆς ἀρχαίας ἑβραϊκῆς καὶ αἱ ἐνασχολήσεις του αὗται ἔβαινον ἐπιτυχῶς. Ἐν Καναδᾷ ἐπίσης μετέρχονται μετὰ πολλῆς ἐπιτυχίας τὸ δικηγορικὸν ἐπάγγελμα δύο ἀδελφοὶ, ἀμφότεροι κωφοὶ ἐκ γεννετῆς.

Τὸ διὰ στόματος σύστημα τῆς διδασκαλίας τῶν κωφαλάλων ἔδωσεν ἤδη ἀξιόλογα ἀποτελέσματα. Ἡ ὅρασις παρὰ τοῖς κωφοῖς ἐπὶ τοσοῦτον ὀξύνεται ὥστε ἐν μέρει ἀντικαθιστᾷ τὴν ἔλλειψιν τῶν λοιπῶν αἰσθήσεων. Περί τινων κωφῶν δύναταί τις νὰ ἰσχυρισθῇ ὅτι ἔφθασαν εἰς τὸ ἔσχατον ὅριον τῆς ὀξυδερκείας.

Ἀναφέρεται ἔτι θαυμαστότερον φαινόμενον. Ἡ Ἑλένη Κέλλερ ἐκ γεννετῆς κωφάλαλος καὶ τυφλὴ, ἔμαθε νὰ ὁμιλῇ διὰ τοῦ συστήματος ὅπερ μεταχειρίζονται ἐν τῇ διδασκαλίᾳ τῶν κωφαλάλων, τὴν δὲ ὅρασιν παρ' αὐτῇ ἀντικατέστησεν ἡ ἁφὴ—αὕτη διὰ τῶν δακτύλων της ἐψηλάφα τὰ χείλη τοῦ ὁμιλοῦντος καὶ διὰ τῆς ἁφῆς κατελάμβανε τί οὗτος ἔλεγεν. Αὕτη σχεδὸν οὐδέποτε ἔσφαλλε καὶ δὲν ἐξελάμβανε λέξιν τινὰ ἀντὶ ἄλλης.

Τὰ φαινόμενα ταῦτα καὶ πολλὰ ἄλλα δεικνύουσιν, ὅτι αἱ αἰσθήσεις τοῦ ἀνθρώπου ὑπὸ τοὺς συνήθεις ὅρους δὲν φθάνουσιν εἰς ἐκείνην τὴν δύναμιν τῆς ἀναπτύξεως, εἰς τὴν ὁποίαν αὗται θὰ ἦσαν εἰς κατάστασιν νὰ φθάσωσιν ἐν ᾗ περιπτώσει ἠναγκάζοντο νὰ ἀναπληρῶσι τὴν ἔλλειψιν καὶ νὰ ἀντικαθιστῶσιν ἀλλήλας. Παρὰ τῷ ἀρτίας ἔχοντι τὰς αἰσθήσεις ἡ ἐνέργεια αὐτῶν διανέμεται ἰσομέτρως, μόνον δὲ κατὰ τὴν ἀπώλειαν αἰσθήσεώς τινος ἐκδηλοῦται ἡ θαυμασία αὕτη ἱκανότης τῶν ὀργάνων πρὸς ἀνάπτυξιν μέχρι τῶν ἐσχάτων ὁρίων καὶ πρὸς ἀντικατάστασιν ἀλλήλων.

ΑΠΟΚΡΥΦΟΙ ΚΑΙ ΦΑΝΕΡΟΙ ΣΥΝΔΕΣΜΟΙ ΕΝ ΚΙΝᾼ

Εἰς τὴν Σινικὴν κυβέρνησιν μεγάλας δυσχερείας παρεῖχον καὶ παρέχουσιν οἱ ἀπόκρυφοι σύνδεσμοι ἅτε μεγάλας διαστάσεις λαβόντες καὶ ἐξασκοῦντες μεγάλην ἐπιρροὴν ἐν Κίνᾳ μεθ' ὅλα τὰ κατ' αὐτῶν ὑπὸ τῶν ἐπιτοπίων ἀρχῶν λαμβανόμενα δρακόντεια μέτρα. Ὁ μᾶλλον διαδεδομένος καὶ ἐξασκῶν μεγάλην ἐπιρροὴν ἐν Κίνᾳ σύνδεσμος εἶνε ὁ οὕτω καλούμενος σύνδεσμος Κολοαγούη, ὅστις ἐσχηματίσθη ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Χουνὰν, οἱ κάτοικοι τῆς ὁποίας διακρίνονται ἐπὶ παρατολμίᾳ καὶ ἀνδρείᾳ καὶ εἶνε οἱ ἀπειθέστατοι εἰς τὰς ἀρχὰς πάντων τῶν ὑπηκόων τοῦ Οὐρανίου κράτους. Ὁ σύνδεσμος οὗτος ἀριθμεῖ μέλη πλέον τοῦ ἑνὸς ἑκατομμυρίου καὶ συγκαλεῖ ἀποκρύφους συνεδριάσεις ἐν ἑκάστῃ πόλει τῆς Κίνας. Ἡ θεμελιώδης ἰδέα τούτου τοῦ συνδέσμου φέροντος τὸ σύνθημα «ἡ Κίνα διὰ τοὺς Σίνας» παρορμᾷ αὐτὸν νὰ καταπολεμῇ τὴν νῦν ἄρχουσαν ἐν Κίνῃ μαντζουρικὴν δυναστείαν ἥτις ὅπως ἐξοντώσῃ τοὺς ἀντιπάλους της ὠμότατα καταδιώκει τὰ μέλη αὐτοῦ καὶ ἀμειλίκτως καταστρέφει αὐτὰ ὁσάκις ἀνακαλυφθῶσιν. Ἐν τούτοις ἡ κατ' αὐτῶν καταδίωξις τῶν ἀρχῶν πολλάκις ἀποτυγχάνει διότι ἡ ἀστυνομία ἐν Κίνᾳ εἶνε ἄπειρος καὶ ἀδρανὴς, οἱ δὲ κανονισμοὶ τούτου τοῦ συνδέσμου λίαν αὐστηροὶ, τιμωροῦντες διὰ θανάτου ἕκαστον προδότην. Ἡ ἐγγραφὴ εἰς τοῦτον τὸν σύνδεσμον παρακολουθεῖται ὑπ' ἰδιαιτέρων τελετῶν, μεταξὺ δὲ ἄλλων ὁ νεόφοιτος πρέπει νὰ πίῃ ποτήριον θερμοῦ οἴνου κερασθέντος δι' αἵματος αὐτοστιγμεὶ σφαγέντος ἀλέκτορος. Μετὰ τὸ πέρας τῶν τελετῶν ὁ νεόφοιτος ἀφοῦ λάβει στενὴν λωρίδα ὀθόνης

φέρουσαν τὸ σύνθημα, θεωρεῖται τακτικὸν μέλος. Μέλος τούτου τοῦ συνδέσμου εἶνε πολλοὶ διαπρέποντες ἐν Κίνᾳ ἐπὶ τοῖς στρατιωτικοῖς των προτερήμασι Σῖναι· ὡς δὲ ἀναφέρουσιν, ὁ ἀποθανὼν ἀντιβασιλεὺς τῆς Ναγκίνης ὢν μέλος τούτου τοῦ συνδέσμου καὶ διὰ τῆς ζωῆς του ἀπώτισε τὴν παράβασιν τοῦ κανονισμοῦ τοῦ συνδέσμου. Τὸν διάδοχον αὐτοῦ ὁ σύνδεσμος ἐφόβισε δι' ἐπαναστάσεως καὶ σφαγῆς τῶν ξένων τὴν ὁποίαν ἐξετέλεσε πρό τινος ἐπὶ τῶν ξένων ἱεραποστόλων. Ἐν γένει ὅπου καὶ ἂν ἀνεφάνησαν ἐν Κίνᾳ δηώσεις καὶ ἀταξίαι οὗτος ὁ σύνδεσμος ἀνυπερθέτως διεδραμάτισε σπουδαῖον πρόσωπον.

Ἕτερος ἀπόκρυφος σύνδεσμος ἀνθαμιλλώμενος πρὸς τὸν Κολοαγούη κατὰ τὴν ἐπιρροὴν καὶ τὴν ἀρχαίαν του καταγωγὴν εἶνε ὁ καλούμενος Σὰμ-Γὸπ Βούη. Οὗτος διωργάνωσε τὴν ἀνταρσίαν τῶν Ταϊπίγγων διαρκέσασαν ἐπί τινα ἔτη καὶ προξενήσασαν εἰς τὴν Κίναν μεγάλην καταστροφὴν διὰ τῆς ἀπωλείας περίπου δέκα ἑκατομμυρίων ὑπηκόων. Ἡ ἀνταρσία ἐξήφθη ἐν ταῖς μεσημβριναῖς ἐπαρχίαις καὶ παρ' ὀλίγον θὰ ἐπέφερε τὴν ἀποδίωξιν τῆς ταρταρομανζουρικῆς δυναστείας. Ἐπὶ κεφαλῆς ταύτης τῆς ἀνταρσίας ἐτέθη εἷς Σίνης, αὐτοκαλούμενος ἀδελφὸς τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἐσκόπει τὴν ἀνακαίνισιν τοῦ κόσμου.

Ὁ τύνδεσμος Σὰμ-Γὸπ-Βούη ἐπίσης ἐξασκεῖ μεγάλην ἐπιρροὴν ἐν Κίνᾳ καὶ ἀπολαύει ἀπεριορίστου ἐξουσίας ἐπὶ τῶν μελῶν του. Ἡ προδοσία τιμωρεῖται διὰ θανάτου ἢ διὰ τῆς ἀποκοπῆς τῶν ὤτων ἐὰν ᾖ ἀσήμαντος. Τὰ μέλη τοῦ συνδέσμου γνωρίζουσιν ἄλληλα ἔκ τινων λέξεων καὶ σημείων ὡς καὶ ἐκ τοῦ τρόπου καθ' ὃν διέρχονται τὴν ὁδὸν τῆς οἰκίας. Ἐκτὸς τούτου τὰ ἀλεξήλια, τὰ ριπίδια καὶ ἡ τοποθέτησις τῶν τρυβλίων κατὰ τὸ δεῖπνον τῶν προσκεκλημένων χρησιμεύουσιν ὡς σημεῖα ἀναγνωρίσεως τῶν μελῶν τοῦ συνδέσμου. Ἅπαντα τὰ μέλη αὐτοῦ πρέπει νὰ ἀλληλοβοηθῶνται. Τὸ σύνθημά των εἶνε «κάτω ὁ Τάρταρος» ἕνεκα τούτου ὁ ρηθεὶς σύνδεσμος καὶ ὁ Κολοαγούη ἐχθρικῶς διάκεινται πρὸς τὴν ἐν Κίνᾳ βασιλεύουσαν Μαντζουρικὴν δυναστείαν.

Ἐκτὸς τῶν δύο τούτων πανισχύρων συνδέσμων ὑπάρχουσιν ἐν Κίνᾳ ἀκόμη πολλοὶ ἄλλοι ἧττον σημαντικοὶ ἀπόκρυφοι σύλλογοι. Ἐπικίνδυνοι εἰς τὴν κυβέρνησιν εἶνε οἱ ἀναρίθμητοι ἐργατικοὶ σύνδεσμοι οἵτινες, καίτοι ὑπ' αὐτῆς ἀνεγνωρίσθησαν, πολλὰ αὐτῇ πράγματα παρέχουσιν. Οἱ Κινέζοι ἐν γένει μεγάλην κλίσιν ἔχουσι πρὸς τὸν σχηματισμὸν παρομοίων συνδέσμων, ὅστις ἀποτελεῖ τὴν δύναμιν αὐτῶν. Ἐν γένει ἅπασαι αἱ τέχναι καὶ οἱ διάφοροι κλάδοι τῆς βιομηχανίας ἐν Κίνᾳ ἔχουσι τὰς συντεχνίας των. Πρό τινος χρόνου ἡ συντεχνία τῶν κουρέων, οἵτινες κατέχουσι τὴν κατωτάτην βαθμίδα τῆς κοινωνίας ἐν Κίνᾳ ἐπέτυχε παρὰ τῆς Κυβερνήσεως τὴν ἀναγνώρισιν τῶν δικαιωμάτων της ἐπὶ τῆς ἐκπαιδεύσεως τῶν τέκνων ἐξ ἴσου πρὸς τὰς λοιπὰς κοινωνικὰς τάξεις. Ὅσον πανίσχυροι καὶ ἂν εἶνε ἐν Κίνᾳ οἱ ἀντιβασιλεῖς οἵτινες κρατοῦσιν εἰς τὰς χεῖράς των τὰς τύχας τῶν στρατηγῶν καὶ τῶν ὑψηλῶν προσώπων, οὗτοι μολοντοῦτο οὐδὲν δύνανται νὰ ποιήσωσι διάβημα κατὰ τῶν ἐργατικῶν τούτων συλλόγων. Ἡ ἀποτυχία τῶν σιδηροδρομικῶν ἐπιχειρήσεων, ἐπὶ παραδείγματι, ἐξαρτᾶται κυρίως ἐκ τῆς ἀντιστάσεως τῶν Κουλὴ οἵτινες μεταφέρουσι τὰ διάφορα βάρη ἐπὶ τῶν ὤμων των ἢ δι' ἁμαξῶν. Ὁ σύνδεσμος τούτων τῶν κούλη παρίστησιν ἓν τῶν ἰσχυροτέρων ὀργανισμῶν ἐν Κίνᾳ. Πολλάκις οἱ ὑπὸ τῶν ἀντιβασιλέων ἢ τοῦ κράτους σχεδιαζόμενοι νεωτερισμοὶ δὲν δύνανται νὰ εἰσαχθῶσιν εἰς τὴν χώραν ἕνεκα τῶν κωλυμάτων ἅτινα διεγείρουσιν οἱ ἐργατικοὶ οὗτοι σύνδεσμοι.

Οἱ Κινέζοι τραπεζῖται καὶ ἀργυραμοιβοὶ ἀποτελοῦσι σύνδεσμον καὶ τὸ κράτος ὡς πρὸς τὰ μέσα π. χ. πρὸς ἐξακολούθασιν τοῦ πολέμου τελείως ἐξαρτᾶται ἐξ αὐτοῦ. Ἐν Τιὰν-Τσὶν καὶ Σαγχάῃ συναλλάσσονται πλέον τῶν χιλίων τραπεζιτῶν οἵτινες ἐργάζονται ἐν πλήρῃ συμφωνίᾳ. Οὗτοι συνδέονται μετὰ τῶν λοιπῶν τραπεζιτῶν ἐν Κίνᾳ καὶ τοιουτοτρόπως διευθύνουσιν ἅπαντα τὰ οἰκονομικὰ τοῦ κράτους καὶ τὰ χρηματηστήρια.

Οἱ ἐργατικοὶ σύνδεσμοι ἔχουσιν αὐστηροτάτους κανονισμοὺς οἵτινες κυρίως ἀποβλέπουσιν εἰς τὴν παρεμπόδισιν τῆς εἰσαγωγῆς τῶν μηχανῶν ἐν τοῖς διαφόροις κλάδοις τῆς βιομηχανίας. Ἕνεκα τῆς ἐπιμόνου ἀντιστάσεως τούτων τῶν συνδέσμων ἐν Κίνᾳ μέχρι τοῦδε εἶνε δύσκολος ἡ χρῆσις τῶν μηχανῶν. Οἱ βιομήχανοι οἵτινες ἐπειράθησαν νὰ ἀντεπεξέλθωσι κατὰ τούτων τῶν συνδέσμων διὰ τῆς ζωῆς των ἀπέτισαν τὰς παρατόλμους ἀποπείρας των. Πρό τινων ἐτῶν ἐν Σαγχάῃ ἔλαβε χώραν τὸ ἀκόλουθον φοβερὸν περιστατικόν. Βιομήχανός τις ἀπήρεσε διὰ τῶν πράξεών του εἰς τὸν ἐργατικὸν σύνδεσμον ὅστις ἀπεφάσισε νὰ ἐκδικηθῇ αὐτόν. Ἡ συνωμοσία ἐσκευωρήθη κρυφίως χωρὶς νὰ ὑποπτεύῃ τι περὶ τούτου τὸ θῦμα. Μίαν πρωΐαν οὗτος εἰσῆλθεν εἰς τὸ ἐργοστάσιόν του ὅπου εἰργάζοντο ἑκατὸν ἐργάται. Ἐξαίφνης δοθέντος τοῦ συνθήματος ἐπέπεσαν κατ' αὐτοῦ ἐργάται τινὲς καὶ ἤρχισαν νὰ δάκνωσιν αὐτόν· μετὰ τούτους ἤρ-

χισαν ἕτεροι καὶ οὕτω καθεξῆς ἕως οὗ ἅπαντες οἱ ἐργάται ἐδοκίμασαν ἐπὶ τοῦ σώματός του τὴν ὀξύτητα τῶν ὀδόντων των. Ἐν τῇ θύρᾳ τοῦ ἐργοστασίου ἐφρούρει ὁ ὑπὸ τῶν ἐργατῶν ἐκλεγεὶς ἀρχηγὸς ὅστις οὐδένα τῶν ἀρχηγῶν ἄφινε νὰ ἐξέλθῃ πρὶν ἢ διαπιστώσῃ ἐκ τῶν αἱματωθέντων ὀδόντων του ὅτι οὗτος ἐξετέλεσε τὴν διαταγὴν αὐτοῦ καὶ ἔδειξε τὸν κύριόν του. Ὦ ἀτυχὴς ἐργοστασιάρχης ὑπὸ τοὺς κινώδεις δημοὺς τῶν ἐργατῶν φρικωδῶς ἐξέπνευσεν. Ἐπειδὴ δὲ ἐν Κίνᾳ δὲν ὑπάρχει νόμος τιμωρῶν τὴν δῆξιν, οἱ κακοῦργοι ἐργάται οὐδεμίαν ποινὴν ὑπέστησαν, καίτοι τὸ περιστατικὸν τοῦτο ἐγένετο γνωστὸν εἰς τὴν κυβέρνησιν ἥτις ἐπὶ τούτῳ ἐδαπάνησε πολὺν χάρτην καὶ μελάνην ἀλλ' ἀνωφελῶς.

Ἅπαντες οὗτοι οἱ σύλλογοι καὶ αἱ συντεχνίαι ἀποτελοῦσι τὸ κύριον κόλυμα ἐν τῇ εἰσαγωγῇ τοῦ εὐρωπαϊκοῦ πολιτισμοῦ, διότι οὗτοι διακρίνονται ἐπὶ τῷ ἀσπόνδῳ μίσει των πρὸς πάντα νεωτερισμὸν καὶ πρὸς τὸ νέον πνεῦμα Διὰ τοῦτο οἱ καλῶς γινώσκοντες τὴν ἐσωτερικὴν κατάστασιν τῆς Κίνας ἀμφιβάλλουσι περὶ τοῦ ὅτι μετὰ τὴν ἧττάν των θὰ εἰσάξωσι σκοπίμους μεταρρυθμίσεις, διότι ὁ λαὸς λυσσωδῶς ἀνθίσταται εἰς ταύτας.

Ο ΚΟΣΜΟΠΟΛΙΤΗΣ

Ὑπάρχει αἵρεσίς τις, ἥτις δοξάζει ὅτι δὲν ὑπάρχει Πατρὶς ἰδία ἑκάστῳ, ὅτι Πατρὶς εἶνε ὅλη ἡ γῆ, ὅλος ὁ κόσμος, ὅλοι οἱ ἄνθρωποι ἀδιακρίτως πάσης θρησκείας καὶ τοῦ βαθμοῦ τοῦ πολιτισμοῦ, εἴτε ἄγριοι εἴτε πεπολιτισμένοι, εἰσὶν συμπατριῶται, «**πᾶσα γῆ τάφος**».

Ὅτι ὅλοι οἱ ἄνθρωποι εἰσὶν ἴσοι πρὸς ἀλλήλους κοινωνικῶς. Πάντες παντοῦ ἀδελφοὶ εἰσί, διότι πάντες ἐκ τοῦ Ἀδὰμ κατάγονται. Ἑπομένως οὔτε οἰκογενειακὴ συγγένεια, οὔτε φιλία ὑπάρχει. Πάντες εἰσὶ συγγενεῖς καὶ φίλοι. Οὔτε ἀγάπη ἀτομικὴ ὑπάρχει. Πάντας ἕκαστος ἀγαπᾷ. Ὁ τοιοῦτος

»δὲν ξέρει τὴν συγγένειαν, φιλίαν δὲν γνωρίζει,
»τὰ πάντα ὡς πρὸς τὸ κέρδος του μηδὲν ἀναγνωρίζει.»

Ὁ κοσμοπολίτης τὸ πᾶν συγκεντρώνει εἰς τὸ ἄτομόν του· στερεῖται τοῦ τερπνοῦ αἰσθήματος τῆς ἀγάπης, ὑπὲρ οὗ ἕκαστος ἔμφρων θυσιάζει ἐκ τῶν ἑαυτοῦ· διότι τὰ εὐγενῆ ταῦτα αἰσθήματα εἰς ὅσον περισσοτέρους ἐκτείνονται τόσον καθίστανται ἀσθενέστεραι.

Ὁ κοσμοπολίτης μόνον συμπαθεῖ εἰς τοὺς ὁμόφρονάς του, ἀποβλέπει ὅμως πάντοτε πρὸς τὸ ἴδιον ἑαυτοῦ συμφέρον. Πρὸς τοῦτο τὰ πάντα ἐκμεταλλεύεται· οὐδὲν εὐγενὲς αἴσθημα τὸν συνδέει μετὰ τῶν ἄλλων. Τούτου ἕνεκεν ἀποφεύγει δέχεσθαι ἐπισκέψεις.

Οἱ οὕτω φρονοῦντες ὑπὲρ τῆς ἰδίας Πατρίδος οὐδὲν θυσιάζουσιν, οὐδὲν κοινωφελὲς πράττουσιν· ἀδιαφοροῦσι πρὸς πᾶσαν κοινὴν πρόοδον ὅταν δὲν εὑρίσκωσιν ἴδιον συμφέρον.

Ἐκ τῶν τοιούτων ἀοχῶν παρήχθησαν διάφοροι αἱρέσεις τῶν σοσιαλιστῶν, κοινοκτημόνων κλπ. Διὰ τοῦτο καὶ ὁσημέραι ἐκλείπει ἐκ τῆς κοινωνίας ἡ φιλοπατρία, ἡ στέρησις τῆς ὁποίας φέρει τὴν διαφθορὰν τῆς ἠθικῆς καὶ πάσης ἀληθοῦς προόδου.

Ὁ κοσμοπολίτης ἀγαπῶν τὴν ἰσότητα, εἶνε ἐναντίος τῆς Θείας Προνοίας, διότι αὕτη οὐδὲν ἐποίησεν ἴσον μόνον ὅμοιον ἐποίησεν· οὔτε δύο φύλλα ἑνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ δένδρου εὑρίσκονται ἴσα, οὔτε τὰ σώματα ἑνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ εἴδους ζώων ἢ ἄλλων πραγμάτων ὑπάρχουσιν ἴσα· οὔτε τὸ πνεῦμα ὑπάρχει εἰς τὰ ζῶα καὶ εἰς αὐτὸν τὸν ἄνθρωπον ἐπίσης, **ἐξ οὗ τὰ κενὰ βλαστάνουσι βουλεύματα.** Οὐδὲν ἐν ἑνὶ λόγῳ ὑπάρχει ἐν τῇ φύσει ἴσον· βαδίζει λοιπὸν ὁ κοσμοπολίτης πλανώμενος ἀγνοῶν τί ἀπαιτεῖ, τί δοξάζει. Εἶνε λοιπὸν ὁ μᾶλλον ὀπισθοδρομικὸς ἄνθρωπος, ὁ παρὰ φύσιν ὑπάρχων· ὁ μᾶλλον ἐχθρὸς τῆς κοινωνίας καὶ τῆς Πατρίδος, μετ' οὐδενὸς συνδεόμενος εἰλικρινῶς, παρὰ ἐφ' ὅσον ἔχει συμφέρον ὑλικοῦ κέρδους· εἶνε σκωρία καὶ λύμη τῆς κοινωνίας καὶ ἀνάξιος πίστεως καὶ ὑπολήψεως.

Ὁ κοσμοπολίτης γίνεται ὄργανον τοῦ δημοκόπου καὶ τοῦ ἀρχαμανοῦς.

Κατὰ τὴν ἑορτήν του ἐγκαταλείπει τὸν οἰκόν του ἢ κάθεται ἐν αὐτῷ καὶ θέτει τράπεζαν ἐντὸς τῆς ἐξωθύρας καὶ χάρτην πρὸς γραφὴν ἵνα γράψῃ ὁ ἐπισκέπτης τὸ ὄνομά του. Δὲν ἐνθυμεῖται ὅτι ὀφείλει νὰ προσδέχηται τοὺς ἐπισκέπτας χάριν κοινωνικοῦ συνδέσμου. Δοξάζει ὅτι οἱ ἄνθρωποι εἰσὶν ἴσοι καὶ ἴσα δικαιώματα πρὸς ἀλλήλους πάντες ἔχουσι· Ἐν ᾧ πάντες πρέπει νὰ ὦσιν ἐλεύθεροι καὶ ἐπίσης πάντες ν' ἀπολαμβάνωσι κατ' ἀξίαν. «**Ὁ ἔχων δύο χιτῶνας δότω τὸν ἕνα εἰς τὸν μὴ ἔχοντα**». Ὑπεροχαὶ δὲν πρέπει νὰ ὑπάρχωσι παρ' ἀξίαν Πάντες πρέπει νὰ ὦσιν ἐλεύθεροι. Διὰ τοῦτο συμβοηθοῦσι τοὺς ἀγωνιζομένους ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας, θυσιάζοντες καὶ αὐτὴν τὴν ζωήν των.

Ὁ κοσμοπολίτης λοιπὸν εἶνε ἄπατρις, ἄφιλος καὶ οὐδένα ἀγαπᾷ. Εἶνε ἀδιάφορος πρὸς τὴν ἠθικὴν βελτίωσιν καὶ πρόοδον τῆς κοινωνίας

ἔνθα ζῇ· πρὸς οὐδὲν ἐγκαρδίως συμμετέχει. Εἶνε φθονερὸς εἰς τὰς ὑπεροχὰς τὰς ὑλικὰς καὶ πνευματικάς.

Ὁ κοσμοπολίτης θρησκείαν οὐδεμίαν ἔχει ἐγκαρδίαν· μόνον δοξάζει τὴν ὕπαρξιν μιᾶς δυνάμεως, ἥτις ἐποίησε τὸ πᾶν ἐκ τῆς ὕλης· τὴν ὕλην λατρεύει καὶ πρὸς ταύτην ἀποβλέπει.

Τοιαῦτας ἀρχὰς ἀνεκήρυξαν οἱ ἐν Παρισίοις Γάλλοι ἐπὶ Ναπολέοντος Γ'. Ἀλλ' οὗτος κατεδίωξε τοὺς κοσμοπολίτας τούτους καὶ τοὺς ἐξηφάνισε, κατέστρεψε δὲ τοὺς ἀρχηγοὺς καὶ ἐξέχοντας παρ' αὐτοῖς, ἵνα ἐφαρμόσῃ τὴν ἰσότητα παρ' αὐτοῖς, ἥτις ἐπέφερε τὴν διάλυσιν τῆς αἱρέσεως ταύτης, διότι ἡ ἰσότης, ὡς εἶπον, δὲν εἶνε ἐν τῇ φύσει. Πᾶν δὲ τὸ παρὰ φύσιν αὐτομάτως καταστρέφεται. Ἐν τούτοις ἀπό τινων ἤδη ἐτῶν αἱ ἰδέαι τῶν κοσμοπολιτῶν ἤρξαντο ἀναφαινόμεναι καθ' ὅλην τὴν Εὐρώπην ὑπὸ τὸ ὄνομα **σοσιαλισμὸς,** ὅστις εἰσεπήδησε καὶ παρ' ἡμῖν. Οἱ δὲ δημοκόποι ἐνηγκαλίσθησαν τοῦτον πρὸς ἰδίαν καταστροφὴν καὶ μεταμέλειαν, διότι ὁ λαὸς τοὺς τοιούτους ἄρχοντας ἐπιτέλους καταστρέφει.

ΧΟΖΗΙΝΪ Ι ΡΑΒΟΤΝΙΚΪ

ΚΤΗΜΑΤΙΑΣ ΚΑΙ ΥΠΗΡΕΤΗΣ

(Διήγημα)

Ὑπὸ τοῦ διασήμου Ρώσσου συγγραφέως

ΚΟΜΗΤΟΣ ΛΕΟΝ. ΤΟΛΣΤΟΗ

(Μετάφρασις ἐκ τοῦ Ρωσσικοῦ)

(Συνέχεια ἴδε ἀριθ. 18.)

Ὁ γέρων οἰκοδεσπότης ἐπίσης ἐσκέπτετο ὅτι δὲν ἔπρεπε μὲ τοιοῦτον καιρὸν νὰ κινήσωσιν. Οὗτος ἤδη προσεπάθησεν νὰ ἀποτρέψῃ αὐτοὺς τοῦ ταξειδίου ἀλλὰ δὲν εἰσηκούσθη.

— Ἴσως, ἔλεγε καθ' ἑαυτόν, ἐγὼ ἕνεκα τοῦ γήρατος φοβοῦμαι, οὗτοι δὲ νὰ φθάσωσιν εἰς τὸ τέρμα. Ἐκτὸς δὲ τούτου ἡμεῖς ἄνευ πολλῶν περισπασμῶν θὰ δυνηθῶμεν ἐνωρίτερον νὰ κατακλιθῶμεν.

Καὶ ὁ Πετρούχας ἔβλεπεν ὅτι τὸ ταξείδιον εἶνε ἐπικίνδυνον καὶ ἐδυσχέραινεν, ἀλλὰ δὲν ἤθελε νὰ ἐκδηλώσῃ τὸν φόβον του, καὶ προσεποιεῖτο τὸν ἀτάραχον ἀπαγγέλλων στίχους περὶ τοῦ πῶς «καταιγὶς μετὰ σκότους τὸν οὐρανὸν καλύπτει» οἵτινες ἐνέβαλλον αὐτῷ θάρρος ὡς ἐκφράζοντες τὰ συμβαίνοντα ἐν τῷ δρόμῳ. Ὁ Νικήτας οὐδόλως ἤθελε νὰ ἀναχωρήσῃ, ἀλλ' ἀπὸ πολλοῦ εἶχε συνηθήσει νὰ μὴ ἔχῃ ἰδίαν θέλησιν καὶ νὰ δουλεύῃ τυφλῶς εἰς τὸν κύριόν του. Ὅθεν οὐδεὶς εὑρέθη νὰ ἀποτρέψῃ τοῦ ταξειδείου τοὺς ἀναχωροῦντας.

V

Ὁ Βασίλειος Ἀνδρέεβιτς ἐπλησίασεν εἰς τὸ ἔλκυθρον καὶ μετὰ κόπου ἐν τῷ σκότει εὑρὼν αὐτὸ ἔλαβε τὰς ἡνίας.

— Πασόλ (βάδιζε)! ἐφώνησεν οὗτος εἰς τὸν ἵππον.

Ὁ Πετρούχας κρατῶν ἀμφοτέρωθεν τοὺς χαλινοὺς ἤλαυνε τὸν ἵππον. Ὁ ἵππος τοῦ Βασιλείου Ἀνδρέεβιτς παρατηρήσας ὅτι τὸ ἔλκυθρον τοῦ Πετρούχα σύρεται ὑπὸ φοράδος δὲν ἤθελε νὰ ἀπομακρυνθῇ αὐτῆς καὶ τοιουτοτρόπως ἐξῆλθον εἰς τὸν δρόμον. Ἐκ δευτέρου διῆλθον τὸν αὐτὸν τόπον πλησίον ἐκείνης τῆς αὐλῆς τοῦ χωρίου ἐν τῇ ὁποίᾳ ἐκρέματο τὸ παγωμένον ὑποκάμισον. Διῆλθον τὰ αὐτὰ δένδρα τὰ βλαστάνοντα παρὰ τὸ ἀλώνιον, ἅτινα ἐσυριζον ἀπαισίως καὶ προσεβάλοντο ὑπὸ τοῦ ἀνέμου, εἰσῆλθον ἐντὸς τῆς θαλάσσης τῆς χιόνος τῆς ὑπὸ τοῦ ἀνέμου κυματιζομένης. Ὁ ἄνεμος ἐπὶ τοσοῦτον ἦν ἰσχυρὸς ὥστε ὅταν ἔπνεε πλαγίως ἔκλινε τὸν ἵππον μετὰ τοῦ ἐλκύθρου πρὸς τὰ πλάγια Ὁ Πετρούχας ἐλαύνων τὸν ἵππον του προεπορεύετο καὶ μετὰ δέκα λεπτὰ στραφεὶς ἐφώνησε χωρὶς ὁ Βασίλειος Ἀνδρέεβιτς ἢ ὁ Νικήτας νὰ ἀκούσωσι τί ἔλεγεν ἕνεκα τοῦ σφοδροῦ ἀνέμου. Ἐν τούτοις οἱ τελευταῖοι ἐνόησαν ὅτι ἐξῆλθον εἰς τὴν κοιλάδα καὶ ὅτι ἔπρεπε νὰ λάβωσι τὴν εὐθεῖαν διεύθυνσιν· Καὶ πραγματικῶς ὁ Πετρούχας ἔστη καὶ ἐφώνησεν· Ὁ Θεὸς ὁδηγός σας.

— Εὐχαριστῶ, Πετρούχα.

— Καταιγὶς μετὰ σκότους τὸν οὐρανὸν καλύπτει, ἐφώνησεν ὁ Πετρούχας καὶ ἀπῆλθεν εἰς τὰ ἴδια.

— Ἰδὲ τὸν ραψῳδόν, εἶπεν ὁ Βασίλειος Ἀνδρέεβιτς καὶ ἔτεινε τὰς ἡνίας·

— Ναί, καλὸ παληκάρι, γνῆσιος μοῦζίκ (χωρικὸς) εἶπεν ὁ Νινήτας.

Ἐξηκολούθουν πορευόμενοι. Ὁ Νικήτας κεκαλυμμένος ἐπιμελῶς καὶ στηρίξας τὴν κεφαλὴν ἐπὶ τοῦ στήθους του ἐκάθητο σιωπῶν καὶ προσεπάθει ὅπως μὴ ἀποβάλῃ τὴν διὰ τοῦ τεῖου προσκτηθεῖσαν θερμότητα. Οὗτος ἐνίοτε παρατηρῶν τοὺς ὁδοιπόρους ἡσύχαζε καὶ ἀπεῖχε πάσης ἐνεργείας. Ὁ Βασίλειος Ἀνδρέεβιτς καίτοι ἐκράτει τοὺς χαλινοὺς τοῦ ἵππου ἀφῆκεν

αὐτόν τὴν εἰς τὰ πρόσω πορείαν. 'Αλλ' ὁ ἵππος καίτοι ἀνεπαύθη ἐπ' ὀλίγον ἐν τῷ σταύλῳ τοῦ χωρίου ἐβάδιζεν ἄνευ ὀρέξεως καὶ ὡς νὰ ἤθελε νὰ ἐπιστρέψῃ ἐκ δευτέρου εἰς αὐτό, ὥστε ὁ Βασίλειος 'Ανδρέεβιτς ἐπίτινας φορὰς ἔστρεψεν αὐτὸν κατευθύνων εἰς τὴν ὁδόν.

—'Ιδοὺ ἐκ δεξιῶν εἷς ὁδοστάτης, ἰδοὺ ὁ δεύτερος, ἰδοὺ τρίτος ἠρίθμει ὁ Βασίλειος 'Ανδρέεβιτς, ἰδοὺ ἐμπρὸς καὶ τὸ δάσος, ἔλεγεν οὗτος παρατηρῶν τι μαυρίζον ἔμπροσθέν του. 'Αλλὰ τὸ λογιζόμενον ὡς δάσος ἦσαν ἀπομεμακρυσμένα τινὰ δένδρα. Ταῦτα διελθόντες δὲν ἀπήντησαν τὸν τέταρτον ὁδοδείκτην, οὐδὲ εὗρον τὸ δάσος.

— Πρέπει ταχέως νὰ εὕρωμεν τὸ δάσος, ἔλεγε καθ' ἑαυτὸν ὁ Βασίλειος 'Ανδρέεβιτς, καὶ διατελῶν ἐν διεγέρσει τοῦ πνεύματος ἕνεκα τῆς βότκας καὶ τοῦ τεΐου δὲν ἐγκατέλειψεν εἰς τὴν ὀξυδέρκειαν τοῦ ἵππου τὴν εὕρεσιν τῆς ἀπολεσθείσης ὁδοῦ ἀλλ' ἔτεινε πολλάκις τὰ ἡνία αὐτοῦ, τὸ δὲ εὐπειθὲς ζῶον ὑπήκουεν, ὁτὲ μὲν δρομαίως τρέχων ὁτὲ δὲ βραδέως βαδίζων κατὰ τὴν διεύθυνσιν τὴν ὁποίαν τῷ ὑπεδείκνυεν ὁ κύριός του, ὅστις δὲν ἐγίνωσκε πλέον ποῦ ὡδήγει.

Παρῆλθον δέκα λεπτὰ καὶ τὸ δάσος ἀκόμη δὲν ἐφαίνετο.

— "Ωχ, πάλιν ἐχάσαμεν τὸν δρόμον· εἶπεν ὁ Βασίλειος 'Ανδρέεβιτς κρατῶν τὸν ἵππον.

'Ο Νικήτας σιωπῶν ἐξῆλθε τοῦ ἑλκύθρου καὶ κρατῶν τὴν γούναν του, ἥτις ὑπὸ τοῦ ἀνέμου ἐφέρετο τῇδε κακεῖσε κατεβυθίσθη εἰς τὴν χιόνα, ὑπῆγεν ἐδῶ, ὑπῆγεν ἐκεῖ. Τρὶς ὅλως ἀπωλέσθη τῆς ὄψεως. 'Επὶ τέλους ἐπέστρεψε καὶ ἔλαβε παρὰ τοῦ Βασιλείου 'Ανδρέεβιτς τὰ ἡνία τοῦ ἵππου.

— Πρὸς τὰ δεξιά, εἶπεν οὗτος αὐστηρῶς καὶ ἀποφασιστικῶς στρέφων τὸν ἵππον.

—Τότε πρὸς τὰ δεξιὰ πασὸλ (κίνει), εἶπεν ὁ Βασίλειος 'Ανδρέεβιτς ἀφήνων τὰ ἡνία καὶ κρύπτων τὰς παγωμένας χειράς του εἰς τὰς χειρίδας. "Αχ, ἐὰν ἦτο δυνατὸν ὁ ἵππος νὰ μᾶς ἐπανέφερεν εἰς τὸ Γρίσκινο, εἶπεν οὗτος.

'Ο Νικήτας δὲν ἀπήντησεν.

— "Ω φίλε, τεῖνον τὰς δυνάμεις σου, ἐφώνησεν οὗτος εἰς τὸν ἵππον, ἀλλ' ὁ ἵππος μεθ'ὅλην τὴν ἔντασιν τῶν ἡνίων ἐβάδιζε βραδέως.

'Η χιὼν κατὰ μέρη ἦνβαθεῖα μέχρις ὀσφρύος καὶ τὸ ἕλκυθρον μετὰ πολλῆς δυσχερείας ἐσύρετο ὑπὸ τοῦ ἵππου. 'Ο Νικήτας λαβὼν τὴν μάστιγα ἐκτύπησε τὸν ἵππον. 'Ο μὴ ὠθισθεὶς εἰς τὴν μάστιγα ἵππος ἐπ' ὀλίγον συνκεντρώσας ἁπάσας του τὰς δυνάμεις ἔτρεχεν ἀλλὰ μετ' ὀλίγον ἔστη καὶ ἤρξατο νὰ βαδίζῃ ὡς πρότερον. Οὕτω παρῆλθον πέντε λεπτά. 'Εκάλυπτε τὸν ὁρίζοντα τοσοῦτον πυκνὸν σκότος ὥστε ἐνίοτε ὁ ἵππος δὲν ἐφαίνετο! 'Εξαίφνης ὁ ἵππος ἔστη, πιθανῶς αἰσθανθεὶς ἐνώπιόν του ἐπικίνδυνον τόπον. 'Ο Νικήτας πάλιν ἐλαφρῶς ἐπήδησεν ἐκ τοῦ ἑλκύθρου, ἀφῆκε τὰ ἡνία καὶ ἔτρεξε πρὸ τοῦ ἵππου ὅπως καταλάβῃ τὴν αἰτίαν τῆς αἰφνιδίου διακοπῆς τῆς πορείας αὐτοῦ ἀλλὰ μόλις ἡτοιμάζετο νὰ χωρήσῃ ἓν βῆμα πρὸς τὰ ἐμπρὸς, οἱ πόδες του ὠλίσθησαν καὶ οὗτος κατεκοιλίσθη εἰς τὸν κρημνόν.

—Τροῦ, τροῦ, τροῦ, ἔλεγεν οὗτος καθ' ἑαυτὸν πίπτων καὶ προσπαθῶν νὰ κρατηθῇ ἀλλὰ δὲν ἠδυνήθη καὶ ἔστη μόνον ὅτε εἰσῆλθε μέχρι τοῦ λαιμοῦ ἐντὸς τῆς χιόνος.

'Η εἰς τὰ ἄκρα τοῦ κρημνοῦ κειμένη χιὼν κινηθεῖσα ὑπὸ τῆς πτώσεως τοῦ Νικήτου ἔπιπτεν ἐπ'αὐτοῦ καὶ ἐκάλυψε τὴν κεφαλήν του. 'Ο Νικήτας βλέπων ἑαυτὸν ζῶντα θαπτόμενον ἐν τῇ χιόνι κατέβαλεν ὑπεραν θρώπους δυνάμεις ὅπως ἐξέλθῃ καὶ ἐπὶ τέλους κατώρθωσεν ἀλλὰ τὰ ἐνδύματά του ἐπληρώθησαν χιόνος.

—Νικήτα, ὦ Νικήτα! ἐφώναζεν ὁ Βασίλειος 'Ανδρέεβιτς ἐκ τοῦ ἑλκύθρου. 'Αλλ' ὁ Νικήτας δὲν ἀπήντα.

Οὗτος δὲν εἶχε καιρὸν νὰ ἀπαντήσῃ, ἐτίνασσε τὴν χιόνα καὶ μετὰ ταῦτα ἐπορεύθη νὰ ζητῇ τὸ ἕλκυθρον. 'Ο ἵππος μετὰ τοῦ ἑλκύθρου δὲν ἐφαίνοντο· ἀλλ' ἐπειδὴ ὁ Νικήτας ἐβέδιζεν ἐναντίον τοῦ ἀνέμου, πρὶν ἢ ἴδῃ τὸν ἵππον ἤκουσε τὴν φωνὴν τοῦ Βασιλείου 'Ανδρέεβιτς καὶ τὸν χρεματισμὸν τοῦ ἵππου.

—"Ερχομαι, ἔρχομαι. Τὶ φωνάζεις; ἔλεγεν οὗτος.

Μόνον ὅτε ἦλθε πολὺ πλησίον τοῦ ἑλκύθρου εἶδε τὸν ἵππον καὶ τὸν ἱστάμενον παρ' αὐτὸν Βασίλειον 'Ανδβέεβιτς, ὅστις ἐν τῷ σκότειτῷ ἐφαίνετο ἔχων ἀθλητικὸν ἀνάστημα.

—Ποῦ εἰς τὸν διάβολον ἐχάθης; πρέπει νὰ στρέψωμεν εἰς τὰ ὀπίσω. Νὰ ἐπιστρέψωμεν τοὐλάχιστον εἰς τὸ Γρίσκινο, ἤρξατο νὰ λέγῃ ὁ κύριος ὀργίλως εἰς τὸν Νικήταν.

—Καὶ ἐγὼ εὐχαρίστως θὰ ἐπέστρεφον, Βασίλειε 'Ανδβέεβιτς, ἀλλὰ πῶς νὰ ἐπιστρέψωμεν; ἐδῶ συνήντησα κρημνὸν εἰς τὸν ὁποῖον ἂν πέσωμεν δὲν θὰ δυνηθῶμεν νὰ ἐξέλθωμεν. "Επεσα εἰς αὐτὸν καὶ μετὰ πολλῆς δοσκολίας κατώρθωσα νὰ ἐξέλθω.

—Τὶ νὰ κάμωμεν; μήπως θὰ καθήσωμεν ἐδῶ; Πρέπει νὰ εὕρωμεν χωρίον τι, εἶπεν ὁ Βασίλειος 'Ανδρέεβιτς.

'Ο Νικήτας δὲν ἀπήντησε καὶ ἐκάθησεν εἰς τὸ ἕλκυθρον ἔχων ἐστρεμμένα τὰ νῶτάτου πρὸς τὸν ἄνεμον ἐξέβαλε τὰ ὑποδήματάτου, ἐτίναξε

τὴν ἐν αὐτοῖς περιεχομένην χιόνα καὶ λαβὼν ἄχυρον ἐκ τοῦ ἑλκύθρου ἔφραξε τὴν ἐν τῷ ὑποδήματί του ὑπάρχουσαν ὀπήν. 'Ο Βασίλειος 'Ανδρέεβιτς ἐσιώπα ὡς νὰ εἶχεν ἀναθέσει τὸ πᾶν εἰς τὸν Νικήταν. 'Ο Νικήτας θέσας τὰ ὑποδήματάτου ἐτοποθέτησεν ἐπιμελῶς τοὺς πόδας του ἐν τῷ ἑλκύθρῳ, ἔθεσεν ἐκ νέου τὰ χειρόκτιόν του, ἔλαβε τὰ ἡνία τοῦ ἵππου καὶ ἔστρεψεν αὐτὸν ὅπως μὴ πέσῃ εἰς τὸν κρημνόν. 'Αλλὰ δὲν εἶχον οὗτοι διέλθει ἑκατὸν βήματα καὶ ὁ ἵππος ἔστη ἐνώπιόν του ἐπεφάνη ἕτερος κρημνός.

'Ο Νικήτας πάλιν ἐπήδησεν ἐκ τοῦ ἑλκύθρου καὶ πάλιν ἐβάδιζεν ἐντὸς τῆς χιόνος. 'Επὶ πολὺν χρόνον κατὰ διαφόρους διευθύνσεις ἐπλανᾶτο, ἐπὶ τέλους ἐπέστρεψεν ἐκ τοῦ ἀντιθέτου μέρους.

— Βασίλειε 'Ανδρέεβιτς, ζῆς ἐφώνησεν οὗτος.

— 'Εδὼ εἶμαι, ἀπήντησεν ὁ Βασίλειος 'Ανδρέεβιτς, τί ἔκαμες;

— Τίποτε, ὡς βλέπεις, σκότος, ἐψηλάφησα ἀπόκρημνα μέρη. Πρέπει πάλιν νὰ λάβωμεν τὴν ἐναντίαν πρὸς τὸν ἄνεμον διεύθυνσιν.

Πάλιν ἐκίνησαν, πάλιν ὁ Νικήτας ἐξήρχετο τοῦ ἑλκύθρου βυθιζόμενος μέχρι λαιμοῦ εἰς τὴν χιόνα, πάλιν ἐκάθητο, πάλιν ἐξήρχετο καὶ ἔπιπτεν εἰς τὴν χιόνα καὶ ἐπὶ τέλους τελείως ἀπαυδήσας ἔστη παρὰ τὸ ἕλκυθρον.

— Τί λοιπὸν ἔκαμες; ἠρώτησεν ὁ Βασίλειος 'Ανδρέεβιτς.

— Αἴ, τὶ νὰ κάμω ἀπηύδησα ὁλοτελῶς. Καὶ ὁ ἵππος δὲν βαδίζει.

— Τί λοιπὸν νὰ κάμωμεν;

— Στῆθι ἐπ' ὀλίγον.

'Ο Νικήτας πάλιν ἀπῆλθε καὶ ταχέως ἐπέστρεψεν.

'Ακολούθει μοι, εἶπεν οὗτος προπορευόμενος τοῦ ἑλκύθρου.

'Ο Βασίλειος 'Ανδρέεβιτς δὲν διέτασσε πλέον ἀλλ' εὐπειθῶς ἐξετέλει πᾶν ὅ,τι ὁ Νικήτας τῷ ἔλεγεν.

— 'Ελθὲ ἐδῶ κατόπιν μου! ἐφώνησεν ὁ Νικήτας, ἔλαβε ταχέως τὴν εὐθείαν διεύθυνσιν καὶ κρατῶν ἀπὸ τοῦ χαλινοῦ τὸν ἵππον ὡδήγει αὐτὸν κατὰ βούλησιν. 'Ο ἵππος κατ' ἀρχὰς ἠρνεῖτο νὰ βαδίζῃ ἀλλ'εἶτα ἐκίνησε καὶ ἔπεσεν εἰς τὴν χάνδακα πλήρη χιόνος.

— "Εξελθε! ἐφώνησεν ὁ Νικήτας εἰς τὸν Βασίλειον 'Ανδρέεβιτς ὅστις ἔτι ἐκάθητο ἐν τῷ ἑλκύθρῳ καὶ κρατῶν τὸν χαλινὸν τοῦ ἵππου ἔσυρεν αὐτὸν ὅπως τὸν ἐξαγάγῃ τοῦ χάνδακος.

— 'Ολίγον δύσκολον εἶνε, ἀδελφὲ, ἀπετάθη οὗτος πρὸς τὸν ἵππον; ἀλλὰ τί νὰ κάμωμεν, ἔντεινε τὰς δυνάμεις σου. Αἴ, αἴ, ἀκόμη ὀλίγον! ἐφώνησεν οὗτος.

'Ο ἵππος ἔτεινεν ἅπαξ, δὶς, ἀλλὰ πάλιν δὲν ἠδυνήθη νὰ ἐξέλθῃ καὶ πάλιν ἐκάθησεν ἐπὶ τῆς χιόνος. Οὗτος ἔτεινε τὰ ὦτά του καὶ ὠσφραίνετο τὴν χιόνα θέσας τὴν κεφαλήν του ἐπ' αὐτῆς ὡς νὰ ἐσχεδίαζε τὶ νὰ πράξῃ.

— Τὶ κάμεις, ἀδελφὲ, οὕτω δὲν ὠφελεῖ, συνεβούλευεν ὁ Νικήτας τὸν ἵππον.

Πάλιν ὁ Νικήτας ἔσυρε τὸν ἵππον, ἐν ᾧ ὁ Βασίλειος 'Ανδρέεβιτς ἐπειρᾶτο νὰ ἐκβάλλῃ ἐκ τῆς χιόνος τὸ ἕλκυθρον. 'Ο ἵππος ἔσεισε τὴν κεφαλήν του, ἀλλ' αἴφνης ἔστη.

— Αἴ, αἴ, δὲν θὰ πνιγῇς, ἐφώνει ὁ Νικήτας.

Μετὰ πολλοὺς κόπους τὸ ἕλκυθρον ἐξήχθη ἐκ τοῦ χάνδακος συρόμενον ὑπὸ τοῦ ἵππου καὶ ὠθούμενον ὑπὸ τοῦ Νικήτα καὶ τοῦ κυρίου του. 'Ο ἵππος βαρέως ἀνέπνεε καὶ ἐτινάσσετο. 'Ο Νικήτας ἐζήτει νὰ ὁδηγήσῃ ἐπὶ τὰ πρόσω τὸν ἵππον ἀλλ' ὁ Β. 'Ανδρέεβιτς ἐπὶ τοσοῦτον ἀπηύδησεν ἐκ τῆς ὑπερβολικῆς ἐντάσεως τῶν δυνάμεών του καὶ τοῦ βάρους τῶν δύο μελῶν του ὥστε δὲν ἠδύνατο πλέον νὰ βαδίζῃ καὶ ἔπεσεν ἐντὸς τοῦ ἑλκύθρου.

— Δὸς νὰ ἀναπνεύσω, εἶπεν οὗτος λύων τὸ μάλλινον σάλιον διὰ τοῦ ὁποίου ἐν τῷ χωρίῳ εἶχε δέσει τὸ περιλαίμιον τῆς μηλωτῆς του.

— Δὲν βλάπτει, σὺ ἐξαπλώσου εἰς τὸ ἕλκυθρον, εἶπεν ὁ Νικήτας, ἐγὼ μόνος μου θὰ τὸ σύρω.

'Ο Νικήτας κρατῶν τὸν ἵππον ἀπὸ τοῦ χαλινοῦ ἔσυρε τὸ ἕλκυθρον πρὸς τὰ κάτω ἐπί τινα βήματα καὶ ἔπειτε ἐσταμάτησα.

Τὸ μέρος ὅπου ἔφερεν ὁ Νικήτας τὸ ἕλκυθρον ἦν ὀλίγον περιωρισμένον ὑπό τινων δένδρων συγκρατούντων ἐπὶ μικρὸν τὴν βίαν τοῦ ἀνέμου. 'Επί τινας στιγμὰς ὄπισθεν τῶν δένδρων ὡς νὰ ἐκώπαζεν ὁ ἄνεμος· ἡ νηνεμία ὅμως αὕτη δὲν ἐξηκολούθει ἐπὶ πολὺ, ἀλλ' ὡς νὰ ἤθελεν ὁ ἄνεμος νὰ ἐξάξῃ τὸ πεῖσμα του διότι ἐπὶ μικρὸν ἡσύχασεν, οὗτος ἔπνεεν ἀκολούθως μετὰ δεκαπλασίου δυνάμεως συντρίβων κλάδους καὶ καταρρίπτων τὴν ἐπὶ τῶν δένδρων χιόνα. Τοιοῦτος δυνατὸς ἄνεμος ἔπνευσεν ὅτε ὁ Β. 'Ανδρέεβιτς ἐπ' ὀλίγον ἀναπαυθεὶς ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ ἑλκύθρου ὅπως συνενοηθῇ μετὰ τοῦ Νικήτου περὶ τοῦ πρακτέου. 'Αμφότεροι ἀκουσίως συνεσφίχθησαν καὶ ἀνέμενον μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς ὁρμῆς τοῦ ἀνέμου νὰ ὁμιλήσωσι. 'Ο ἵππος συνέστειλε τὰ ὦτα του καὶ ἔσειε τὴν κεφαλήν του. Εὐθὺς ὡς ἐπ' ὀλίγον παρῆλθεν ἡ δύναμις τοῦ ἀνέμου ὁ Νικήτας ἐκβαλὼν τὰ χειρόκτιά του καὶ θέσας αὐτὰ εἰς τὴν ζώνην του ἐνεφύσησεν εἰς τὰς χεῖράς του καὶ ἤρξατο νὰ ἀποζεύξῃ τὸν ἵππον.

— Τί πράττεις; ἠρώτησεν ὁ Βασίλειος Ἀνδρέεβιτς.

— Ἀποζευγνύω, τί ἄλλο νὰ κάμω; Δέν μοι ἀπέμεινε δύναμις, ὡς νὰ ἀπελογεῖτο ἀπήντησεν ὁ Νικήτας.

— Μήπως δὲν θὰ δυνηθῶμεν νὰ εὕρωμεν χωρίον τι πρὸς διανυκτέρευσιν;

— Δὲν θὰ δυνηθῶμεν, μόνον ἂν κινήσωμεν θὰ βασανίσωμεν τὸν ἵππον. Ἰδὲ ἡ καρδούλα μου, ἀπώλεσε τὴν αἴσθησιν, εἶπεν ὁ Νικήτας, δεικνύων εἰς τὸν εὐπειθῶς ἱστάμενον, εἰς πάντα κίνδυνον ἕτοιμον καὶ δυσκόλως ἀναπνέοντα ἵππον.

— Πρέπει νὰ διανυκτερεύσωμεν, ἐπανέλαβεν οὗτος, ἀκριβῶς ὡς νὰ παρασκευάζετο νὰ διανυκτερεύσῃ ἐν τῷ ξενοδοχείῳ, καὶ ἤρξατο νὰ χαλαρώνῃ τὸ σφιγκτῶς δεδεμένον ἐπανωφόριόν του.

— Ἀλλὰ δὲν θὰ παγώσωμεν; εἶπεν ὁ Β. Ἀνδρέεβιτς.

— Τί λοιπόν; Καὶ θὰ παγώσωμεν καὶ δὲν θὰ δυνηθῶμεν νὰ ἀντιστῶμεν, εἶπεν ὁ Νικήτας.

VI

Ὁ Β. Ἀνδρέεβιτς φερων δύο μηλωτὰς ἠσθάνετο ἑαυτὸν κατάθερμον, ἰδίᾳ ἀφότου κατέβαλε πολλοὺς κόπους πρὸς ἐξαγωγὴν τοῦ ἐλκύθρου ἐκ τοῦ χάνδακος· ἐν τούτοις ἠσθάνετο ἑαυτὸν ὑπὸ ψυχροῦ ἱδρῶτος περιρρεόμενον ὁσάκις ἀνελογίζετο τὴν ἀνάγκην τῆς ἐν ὑπαίθρῳ διανυκτερεύσεως. Ὅπως ἐπ' ὀλίγον διασκεδάσῃ τὰς ἀπαισίους σκέψεις του ἐξέβαλεν ἐκ τοῦ κόλπου σιγάρα καὶ πυρεῖα.

Ὁ Νικήτας ἐν τῷ μεταξὺ ἐτοποθέτει τὸ ἔλκυθρον καὶ ἀποζευγνύων τὸν ἵππον ὡμίλει μετ' αὐτοῦ καὶ ἐνεθάρρυνεν αὐτόν.

— Αἴ, ἔξελθε, ἔξελθε, ἔλεγεν οὗτος λύων τὰ λωρία. Ἰδοὺ ἐδῶ πλησίον θὰ σὲ δέσω. Θά σοι θέσω ὑποκάτω ἄχυρον, θά σοι ἐκβάλω τὸν χαλινόν, ἐν αὐτῷ ἐκτελῶν ὅ,τι ἔλεγε. Θὰ διασκεδάσῃς τὴν λύπην σου.

Ἀλλ' ὁ ἵππος, ὡς ἐφαίνετο, δὲν καθησύχαζεν ἐκ τῶν λόγων τοῦ Νικήτου καὶ ἐρρβεῖτο. Οὗτος ὁτὲ μὲν τὸν ἕνα ὁτὲ δὲ τὸν ἕτερον πόδα ἤγειρε, συνεσφίγγετο περὶ τὸ ἔλκυθρον, τοποθετούμενος ὄπισθεν τοῦ ἀνέμου καὶ ἔτριβε τὴν κεφαλήν του εἰς τὴν περιχειρίδα τοῦ Νικήτου. Ὁ ἵππος ὡς νὰ μὴ ἤθελε νὰ δυσαρεστήσῃ τὸν Νικήταν ἔφαγεν ἅπαξ μόνον δέσμην ἀγύρου τὴν ὁποίαν ὁ Νικήτας ἐκρέμασεν ἀπὸ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, ἀλλ' εὐθὺς κατανοήσας ὅτι δὲν εἶνε καιρὸς ἐν ἐπικρεμαμένῳ κινδύνῳ νὰ λάβῃ τροφήν, ἔρριψε τὸ ἄχυρον ὅπερ διεσκορπίσθη ὑπὸ τοῦ ἀνέμου καὶ ἐκαλύφθη ὑπὸ τῆς χιόνος.

— Τώρα νὰ θέσωμεν σημεῖον, εἶπεν ὁ Νικήτας, στρέφων τὸ ἔλκυθρον πρὸς τὸν ἄνεμον, καὶ λαβὼν τὸ μακρὸν ξύλον ἐν τῷ ὁποίῳ ἐζεύγνυτο ὁ ἵππος ὤρθωσεν αὐτὸ καὶ ἔστησεν ὡς ἱστίον παρὰ τὸ ἔλκυθρον. Ἰδοὺ, ὅταν ἡ χιὼν καλύψῃ ἡμᾶς οἱ διαβάται βλέποντες τοῦτον τὸν ἱστὸν θὰ ἐξάξωσιν ἡμᾶς. Τοιουτοτρόπως ἔπραττον οἱ γέροντες, εἶπεν οὗτος.

Ἐν τῷ μεταξὺ ὁ Β. Ἀνδρέεβιτς ἐκβαλὼν τὴν μίαν μηλωτήν του ἔρριψεν αὐτὴν ἐπάνω του καὶ λαβὼν πυρεῖα ἔτριβε τὸ ἓν μετὰ τὸ ἄλλο ἐπὶ τοῦ χαλυβδίνου κυτίου· ἀλλὰ τρεμουσῶν τῶν χειρῶν του τινὰ μὲ τῶν πυρείων δὲν ἤναπτον, ἄλλα δὲ ἀναπτόμενα κατὰ τὴν εἰς τὸ σιγάρον προσέγγισιν ἐσβύνοντο ὑπὸ τοῦ ἀνέμου. Ἐπὶ τέλους ἓν πυρεῖον ἔλαμψε καὶ ἐφώτισεν ἐπὶ στιγμὴν τὴν μηλωτὴν αὐτοῦ, τὴν χεῖρα του μετὰ τοῦ χρυσοῦ δακτυλίου καὶ τὸ παρὰ τὸ ἔλκυθρον διασκορπισθὲν ἄχυρον καὶ ἤναψε τὸ σιγάρον. Δὶς, τρὶς οὗτος ἐρρόφησεν ἀπλήστως καὶ εἶτα διὰ μέσον τοῦ μύστακός του ἀφῆκε τὸν καπνόν· οὗτος ἠθέλησε ἀκόμη νὰ ροφήσῃ ἀλλ' ὁ ἄνεμος παρέσυρε τὸ σιγάρον καὶ ἔρριψεν αὐτὸ ἐπὶ τοῦ διεσκορπισμένου ἀχύρου. Ἀλλὰ καὶ αἱ ὀλίγαι ροφήσεις τοῦ καπνοῦ ἐπ' ὀλίγον διεσκέδασαν τὴν ὀλίψιν τοῦ Ἀνδρέεβιτς.

— Ἀφοῦ εἶνε ἀδύνατον νὰ ἀναχωρήσωμεν ἂς διανυκτερεύσωμεν, εἶπεν οὗτος ἀποφασιστικῶς.

Ἰδὼν δὲ τὸ ὑπὸ τοῦ Νικήτα κατασκευασθὲν ἱστίον ἠθέλησε νὰ καταστήσῃ ἔτι ἐναργέστερον τὸ σημεῖον καὶ νὰ ὑποδείξῃ τὴν ὑπεροχήν του εἰς τὸν Νικήταν.

Περίμενε, ἀκόμη θὰ ὑψώσω καὶ σημαίαν, εἶπεν οὗτος, ἐγείρων τὸ σ λιον τὸ ὁποῖον πρότερον ἀφαιρέσας ἀπὸ τοῦ περιλαιμίου τῆς μηλωτῆς του εἶχε ρίψει εἰς τὸ ἔλκυθρον.

Οὗτος ἐκβαλὼν τὰ χειρόκτιά του καὶ ἐξαπλωθεὶς ὅπως λάβῃ αὐτὸ ἀνεπέτασσεν αὐτὸ ὡς σημαίαν εἰς τὸ ἄκρον τοῦ μακροῦ ξύλου. Τὸ σαλιον ὑπὸ τοῦ ἀνέμου ὁτὲ μὲν πρὸς τὸ ἓν, ὁτὲ δὲ πρὸς τὸ ἕτερον μέρος ἐφέρετο, ἐτείνετο καὶ ἐκρότει.

— Ἰδὲ πόσον ἐπιδεξίως ἀνεπέτασα τὴν σημαίαν, εἶπεν ὁ Β. Ἀνδρέεβιτς μειδιῶν καὶ προβλέπων εἰς τὸ ἔργον τῶν χειρῶν του. Θερμότερον θὰ ἦτο, εἶπεν οὗτος ἀμφότεροι νὰ κατακληθῶμεν, ἀλλ' ἀδύνατον νὰ τοποθετηθῶμεν ὅπως πρέπει.

— Ἐγὼ θὰ εὕρω τόπον, ἀπήντησεν ὁ Νικήτας, μόνον πρέπει νὰ καλύψωμεν τὸν ἵππον ὅστις ἐπάγωσεν. Ἐγέρθητι ἐπὶ στιγμὴν, ἐπρόσθεσεν οὗτος καὶ εἰσελθὼν εἰς τὸ ἔλκυθρον ἔσυρεν ὑποκάτωθεν τοῦ Β. Ἀνδρέεβιτς τὸν ἐστρωμένον πάπλωμα. Εἶτα διπλώσας αὐτὸν εἰς δύο ἐκάλυψε τὸν ἵππον.

(Ἀκολουθεῖ)

ΠΟΙΚΙΛΑ

Ὁ Ἰσουΐτης Ἱερώνυμος Πλάντος ἐπαινῶν τὴν μοναστικὴν ζωὴν εἰς ἕνα λόγον του, παραβάλλει αὐτὴν μὲ τοὺς ὀδόντας!!! «Οἱ ὀδόντες εἶναι λευκοί, λέγει, ἆρα εἶναι τὸ σύμβολον τῆς ἁγνότητος καὶ καθαρότητος ἥτις πρέπει νὰ χαρακτηρίζῃ τοὺς μοναχούς. Οἱ ὀδόντες δὲν ἔχουσι σάρκα καὶ οἱ ἀληθεῖς μοναχοὶ ἀπηρνήθησαν τὴν σάρκα καὶ τὸ αἷμα. Οἱ ὀδόντες εἶναι στολισμὸς τοῦ στόματος, καὶ οἱ μοναχοὶ εἶναι τὸ κόσμημα τῆς Ἐκκλησίας. Οἱ ὑγιεῖς ὀδόντες διατηροῦνται εἰς τὰ κοιλώματα αὐτῶν, καὶ οἱ ἀληθεῖς μοναχοὶ μένουσιν εἰς τὰ κελία των. Οἱ ὀδόντες διαιροῦντες τὴν τροφὴν βοηθοῦσι τὴν χώνευσιν, ἐξ ἧς διατηρεῖται καὶ πηγάζει ἡ ὑγεία τοῦ σώματος, καὶ οἱ καλοὶ μοναχοὶ μελετῶσι καὶ χωνεύουσι τὰς ἀληθείας τοῦ Εὐαγγελίου διὰ νὰ θρέψωσι μετὰ ταῦτα τοὺς πιστούς.» Τὴν παράδοξον ὅμως ταύτην παραβολὴν παρῳδῶν τις δύναται νὰ εἴπῃ διὰ τοὺς περισσοτέρους Μοναχοὺς τῶν διαφόρων ἐθνῶν.

» Οἱ ὀδόντες εἶναι σκληροὶ, καὶ ἡ καρδία τῶν Μοναχῶν εἶναι σκληρὰ πρὸς πάντα δυςτηχῆ μὴ δυνάμενον νὰ καταταχθῇ μεταξὺ τῶν Μοναχῶν.

» Οἱ ὀδόντες μετὰ τὸ γεῦμα μένουσιν ἀργοὶ, καὶ οἱ μοναχοὶ σήμερον μετὰ τὸ γεῦμα καὶ τὸ δεῖπνον, ὑμνοῦσι τὸν Κύριον ἐν ὀκνηρίᾳ, ὕπνῳ καὶ ὀνείροις.

» Οἱ ὀδόντες πολλάκις φθείρονται ὑπὸ σκωλήκων, καὶ οἱ μοναχοὶ πολλάκις κατατρώγονται ὑπὸ τοῦ σκώληκος τῶν παθῶν καὶ ἰδίως τῆς φιλαργυρίας.

» Οἱ ὀδόντες εἶναι τὰ τρομερὰ ὅπλα τοῦ Κάπρου, τοῦ Ἐλέφαντος καὶ ἄλλων θηρίων, καὶ οἱ μοναχοὶ ἐχρησίμευσαν πολλάκις ὡς τρομερὰ ὅπλα τοῦ φανατισμοῦ καὶ τῆς ἀθείας, τοῦ δεσποτισμοῦ καὶ τῆς ὀχλοκρατίας, καὶ ἄλλων τρομερωτέρων θηρίων.

» Οἱ ὀδόντες εἶναι ὄργανα τῆς κεφαλῆς, καὶ οἱ μοναχοὶ σήμερον γίνονται πολλάκις τυφλὰ ὄργανα τῶν ἡγουμένων, καὶ προηγουμένων των.

» Οἱ ὀδόντες εἶναι ἀναίσθητοι εἰς τοὺς λοιποὺς τοῦ σώματος πόνους, καὶ οἱ μοναχοὶ μένουσιν ἀναίσθητοι εἰς τῆς Κοινωνίας τὰ ἄλγη καὶ τὰς συμφοράς.

» Οἱ ὀδόντες διαιροῦνται εἰς τομεῖς, κυνόδοντας, καὶ μασσητῆρας, καὶ οἱ Μοναχοὶ δύνανται νὰ διαιρεθῶσιν εἰς κλεπτομοναχοὺς (τοὺς λάθρα μέρος τῶν εἰσοδημάτων τοῦ Μοναστηρίου εἰς τὸ ἴδιον βαλάντιον θησαυρίζοντας), εἰς σκυλομοναχοὺς (τοὺς δάκνοντας ἐν Κυρίῳ πάντα ὅμοιόν των) καὶ εἰς ἀλεθομοναχοὺς τοὺς ἀλέθοντας καὶ αὐτὰς τὰς πέτρας διὰ τὴν συντήρησιν καὶ πλουτισμὸν ἄλλων μοναχῶν.

—

Ἀφ' ἧς ὑπῆρξε πολιτισμὸς ἐξάγονται ἐκ τῶν κόλπων τῆς Γῆς ἀκαταπαύστως χρυσὸς καὶ ἄργυρος καὶ τ' ἄλλα μέταλλα εἰς μεγάλας ποσότητας, καὶ ὅμως οὐδέποτε ἐπλεόνασε τὸ ποσὸν ἑκάστου μετάλλου, ὡσαύτως οὔτε τοῦ ἀδάμαντος καὶ τῶν ἄλλων πολυτίμων λίθων. Τί λοιπὸν γίνονται;

—

Τῶν ἀγρίων ζώων τὰ πτώματα μετὰ θάνατον δὲν εὑρίσκονται, εἴτε ἐκ νόσου εἴτε ἐκ γήρατος ἀποθάνωσι. Τί λοιπὸν γίνονται τὰ πτώματα τούτων;

—

Ἂν ἀκούσῃ τις τοὺς Ἀμερικανοὺς ἀναγινώσκοντας ἑλληνιστὶ, θὰ νομίσῃ ὅτι διαβάζουν ἀγγλικά. Οἱ ἀμερικανοὶ παῖδες ἀναλύουν τὰ δυρθόγγους καὶ προφέρουν αὐτὰς κεχωρισμένως. Προφέρουν ἢ μᾶλλον προσπαθοῦν νὰ προφέρουν τὰ μακρὰ καὶ βραχέα φωνήεντα, ὡς μακρὰ καὶ βραχέα, οὐ μὴν δ' ἀλλὰ καὶ τὰς δασυνομένας λέξεις, πειρῶνται νὰ προφέρουν μετά τινος δασείας φωνῆς. π. χ. ἡ φράσις «Αἱ γραῖαι αὐταὶ εἶνε ὑψηλαί» ὑπὸ τῶν ἀμερικανῶν ἀναγινώσκεται οὕτω περίπου. «Χαϊ γραϊάϊ χάουτάϊ ἔϊναϊ χιουψῆλαϊ» κτλ. Καὶ οἱ σπουδαῖοι καθηγηταὶ ἀμερικανοὶ παραδέχονται, ὅτι ὁ τρόπος οὗτος τῆς ἀναγνώσεως δὲν εἶνε ὀρθὸς, δὲν εἶνε καλός, ἀλλ' ὅμως αὐτὸ τὸ σύστημα ἐπεκράτησε καὶ ἐπικρατῇ, καὶ κατὰ πᾶσαν πιθανότητα ἐπὶ πολὺν ἔτι χρόνον θὰ ὑφίσταται οὐ μόνον ἐν Ἀμερικῇ, ἀλλὰ καὶ ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ Γερμανίᾳ ἔνθα ἔχει καὶ τὴν ἀρχήν του ἢ καταγωγήν του τὸ σύστημα τοῦτο. Μόνον ἐν τῇ Rugby Academu διδάσκεται ἡ ἑλληνικὴ μὲ τὴ' σωστὴν προφοράν της.

—

Ὡραῖον ἔθιμον τῶν βοσκῶν τῆς Ἑλβετίας! Καθ' ἣν στιγμὴν δύει ὁ ἥλιος, ὁ βοσκός, ὅστις εὑρίσκεται εἰς τὴν ὑψηλοτάτην κορυφὴν τοῦ ὄρους σαλπίζει διὰ τῆς κερατίνης του σάλπιγγος, «Δοξασθήτω Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς!» Παρευθὺς ἐξ ὅλων τῶν χαμηλοτέρων κορυφῶν, φαράγγων, κρημνῶν καὶ κοιλάδων ἀνταποκρίνονται αἱ κεραῖαι τῶν συντρόφων του, «Δοξασθήτω ὁ Κύριος!» Τοῦτο

διαρκεῖ περίπου ἓν τέταρτον τῆς ὥρας, μετὰ τὸ ὁποῖον ἕκαστος τῶν βοσκῶν, κλίνων τὸ γόνυ του ἀνάπεμπει ἀσκεπτὴ καὶ ἐν σιγῇ τὴν ἑσπερινήν του προσευχήν. Ἀφοῦ παρέλθουν οὕτω στιγμαί τινες, ὁ πρῶτος βοσκὸς λαμβάνει πάλιν τὴν κερατίνην του καὶ σαλπίζει, «Καλὴ νύκτα!» πανταχόθεν δὲ ἀντηχεῖται πάλιν ἡ «Καλὴ νύκτα» ἑωσοῦ ἀποδώσῃ ἕκαστος τὸν ἀποχαιρετισμόν, καὶ σιγὴ τότε ἐπικρατεῖ ἐπὶ ὁλοκλήρου τοῦ ὄρους.

—

Ἡ ἐτυμολογία τοῦ μπιλιάρδου.

Ἐπιστολή, χρονολογουμένη ἀπὸ ἔτους 1756 καὶ δωρηθεῖσα ἤδη εἰς τὴν Ἐθν. Βιβλιοθήκην, χορηγεῖ περιέργους πληροφορίας περὶ τῆς καταγωγῆς τοῦ μπιλιάρδου. Τὸ παιγνίδιον τοῦτο ἐφευρέθη ἐν Ἀγγλίᾳ περὶ τὰ μέσα τοῦ 16 αἰῶνος παρά τινος καλουμένου Βικεβ. Εἶχεν οὗτος τὴν συνήθειαν νὰ παίζῃ ἑκάστην ἑσπέραν εἰς τὸ γραφεῖόν του μὲ τὰς τρεῖς σφαίρας, τὰς κρεμαμένας εἰς τὴν θύραν του, μεταχειριζόμενος εἶδος μέτρου καλουμένοο γιάρδ. Τὸ ὄνομα λοιπὸν Μπιλγιάρ, τὸ ὁποῖον ἔγεινε μπιλιάρδ, προέχεται ἐκ τοῦ ὀνόματος τοῦ ἐφευρετοῦ τοῦ παιγνιδίου καὶ τοῦ μέτρου, τὸ ὁποῖον δι' αὐτὸ μετεχειρίζετο

—

Ὑδαταφλεγόμενα χωρὶς νὰ εἶνε θερμά

Ἀναφέρουσι πολλὰς πηγὰς τῶν ὁποίων τὰ ὕδατα ἅμα τεθῶσιν εἰς ἐπαφὴν μετὰ φλογὸς ἢ μετὰ εὐφλέκτων ὑλῶν, φλέγονται. Ἄλλοτε αὗται περιέχουσι εὔφλεκτα ἀέρια, ἅτινα ἐξέρχ τῶν ὀρυχείων τοῦ σιδήρου, τοῦ χαλκοῦ, τοῦ ψευδαργύρου, μεμιγμένων μετὰ ὑδροχλωρικοῦ ὀξέως ἢ θεῖκοῦ ἀσφάλτου, καὶ ἰδίως μετὰνάφθης (πετρελαίου ἀκαθάρτου), αἵτινες ἐπιπλέουσι ἐπὶ τοῦ ὕδατος.

Εἰς τὴν πρώτην τάξιν ἀνήκει ἡ λίμνη τῆς Ἰσλανδίας, ἥτις πολλάκις ἀνεφλέχθη ἀφ' ἑαυτῆς. Τελευταῖον ἀνεκάλυψαν εἰς τὰς Καρολίνας (τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν) μικρὰν πηγήν, ἥτις ἐπίσης ἀναδίδει ὑδρογόνον εἰς ἀρκετὴν ποσότητα, καὶ δύναται νὰ φωτίσῃ ὁλόκληρον χωρίον, ὅταν μετενεχθῇ τὸ ὕδωρ ἐκ τῆς πηγῆς εἰς τὰς ἰδιωτικὰς οἰκίας.

Εἰς τὴν δευτέραν τάξιν τάσσονται αἱ ἀσφαλτώδης πηγαί. Ἡ ὀνομαστοτέρα τούτων εἶνε ἡ Βαλαγγάνη ἐν Ἀσίᾳ, ἥτις παρέχει καθ' ἡμέραν 500 λίτρας νάφθης. Οὐχὶ μακρὰν τῶν ὀχθῶν τοῦ Τίγρητος εὑρίσκεται ἐπίσης ἐν ἀφθονίᾳ ἄσφαλτος. Ἡ ἄσφαλτος αὕτη χύνεται εἰς τὸν Τίγρητα, ἐπιπλέει δὲ ἐπὶ τῶν ὑδάτων τοῦ ποταμοῦ, καὶ ὅταν οἱ πλέοντες, παίζοντες, ἐγγίζωσι τὴν ἐλαχίστην φλόγαν παρέχει εἰς τὰ ὕδατα τὴν φανταστικὴν ὄψιν πυρίνου ποταμοῦ. Τοιοῦτο συνέβη ἐπὶ Τρωϊκοῦ πολέμου ἀναφλεχθέντος τοῦ Σκαμάνδρου ποταμοῦ (Ὁμ. Ἰλ. φ. 342).

—

Σαρκοβόρον φυτόν. Ἐπ' ἐσχάτων ὁ ἐν Βασιγκτῶνι βοτανικὸς κῆπος ἐπλουτίσθη δι' ἑνὸς σπανίου σαρκοβόρου φυτοῦ. Τοῦτο τὸ φυτὸν μετηνέχθη ἐκ τῶν τροπικῶν χηρῶν τῆς Ἀμερικῆς καὶ ἐπιστέφεται διὰ μεγάλου κυπελλοειδοῦς ἄνθους τὸ ὁποῖον πολλάκις ἐπισκέπονται οἱ βάτραχοι ἀπλήστως ἀπομυζῶντες τὸν ὑδαζώδη τοῦ χυμόν. Εὐθὺς ὡς ὁ βάτραχος εἰσέλθῃ εἰς τὸ ἄνθος αἰχμαλωτίζεται. Τὸ ἄνθος κλείεται καὶ δύο ὀξεῖαι κοτυληδόνες εὑρισκόμεναι ἀπέναντι ἀλλήλων διὰ μιᾶς διατρυπῶσι τὸν βάτραχον. Εἶτα οὗτος ἀποσυντιθέμενος παρέχει τροφὴν εἰς τὸ ἄνθος ὅπερ ἐκμυζεῖ τὰ συστατικὰ μέρη τοῦ αἰχμαλώτου του. Μετὰ ταῦτα ἡ στεφάνη τούτου τοῦ σαρκοβόρου ἄνθους ἐκ νέου ἀνοίγεται ὡς παγίς.

—

Ἡ ἐφεύρεσις τῶν πυρείων. Ἡ ἐφεύρεσις τῶν πυρείων, ἥτις μεγάλας ἐκδουλεύσεις παρέσχεν εἰς τὴν ἀνθρωπότητα, ἐγένετο παραίτιος δυστυχίας εἰς αὐτὸν τὸν ἐφευρέτην, Φριδερῖκον Κάμμερερ ἐκ Λιρυδβιγσβούργ τῆς Βιρτεμβέργης ὅστις ἐσκέφθη νὰ ἐπωφεληθῇ τὰς ἰδιότητας τοῦ φωσφόρου πρὸς ἐπάλειψιν τῶν ἄκρων λεπτοτάτων ξυλίνων τεμαχίων ἅτινα κατὰ τὴν προστριβὴν ἐπὶ σκληροῦ ἀντικειμένου ἤναπτον. Ὁ Κάμμερερ διαμένων ἐν τῇ εἱρκτῇ κατὰ τὸ 1832 ἐπενόησε τὴν κατασκευὴν τῶν πυρείων. Ἐπειδὴ τότε δὲν ἐδίδοντο προνόμια ἐξασφαλίζοντα τοὺς ἐφευρέτας, ἐκ πάντων τῶν μερῶν ἀνεφάνησαν μιμεταὶ τῆς ἐφευρέσεως αἱ δὲ κυβερνήσεις τῶν γερμανικῶν κρατιδίων ἀπηγόρευσαν τὴν πώλησιν τῶν πυρείων ἐπὶ τῇ ἀφορμῇ ὅτι διὰ τῆς χρήσεως αὐτῶν πολλαπλασιάζονται αἱ πυρκαϊαί. Ὁ Κάμμερερ ἐπὶ τοσοῦτον ἐλυπήθη διὰ τὴν ἀποτυχίαν του, ὥστε ἐγένετο ἔξω φρενῶν καὶ ἀπέθανε κατὰ τὸ 1857 ἐν τῷ φρενοκομείῳ τῆς Λιουδβιγοβούρ. Τὴν σήμερον κατ' ἐλάχιστον ὅρον τὰ δύο τρίτα τοῦ πληθυσμοῦ τῆς γῆς μεταχειρίζονται τὰ πυρεῖα. Ἂν ὑπολογίσωμεν ὅτι ἕκαστος ἄνθρωπος καθ' ἑκάστην ἀνάπτει ὄχι περισσότερον τῶν τριῶν πυρείων, ἡ καθημερινὴ κατανάλωσις αὐτῶν θὰ ἀνέλθῃ εἰς χίλ. ἑκατομ. Ὅπως ἐκπληρῶσι τὰς ἀνάγκας τοῦ πληθυσμοῦ πανταχοῦ τῆς γῆς ὑπάρχουσιν ἐργοστάσια πυρείων ἐκ τῶν ὁποίων τινὰ καθ' ἑκάστην κατασκευάζουσι 40—50 ἑκατομ.

Η ΕΚΑΤΟΝΤΑΕΤΗΡΙΣ
ΤΗΣ ΕΝ ΠΑΡΙΣΙΟΙΣ ΣΧΟΛΗΣ
Ecole Normale

Ἐφέτος ἐν Παρισίοις ἐπανηγυρίσθη ἡ ἑκατονταετηρὶς τῆς Ecole Normale, ἱδρυθείσης ἐπὶ τῆς ἐπαναστάσεως κατὰ τὸ πρότυπον τῶν ἐν Γερμανίᾳ ἐκπαιδευτηρίων λειτουργούντων ἀπὸ τοῦ 1780. Ἡ συνέλευσις τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ ἔθνους (Convention) ἐμψυχωθεῖσα ἐκ τῆς ἰδέας «περὶ τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως ἀνεξαιρέτως δι' ἅπαντας τοὺς γάλλους πολίτας» ἀπετάθη πρὸς τοὺς διασημοτάτους σκαπανεῖς τῆς ἐπιστήμης καὶ τῶν γραμμάτων τοῦ καιροῦ ἐκείνου καὶ ἐζήτησε τὴν σύμπραξίν των. Εἰς τὴν πρόσκλησιν τῆς Convention ἀπήντησαν ὁ Λαγρὰνζ, ὁ Μὸνζ, ὁ Λαπλὰς, ὁ Βόλνεϊ, ὁ Λαγάρω, ὁ Μπερναρδὲν δὲ Σὲν-Πιὲρ καὶ ἄλλοι. Χιλιάδες ἀκροαταὶ ἐκ πάντων τῶν ἄκρων τῆς Γαλλίας ἦλθον εἰς Παρισίους δι' ἐξόδων τοῦ κράτους καὶ ἐν τῇ αὐτῇ αἰθούσῃ ἐν τῇ ὁποίᾳ ἐφέτος ἐπανηγυρίσθη ἡ ἑκατονταετηρὶς τῆς σχολῆς εἶχεν ἀρχίσει ἡ παράδοσις τῶν μαθημάτων, τὰ ὁποῖα μεγάλως συνετέλεσαν εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς ἐκπαιδεύσεως ἐν Γαλλίᾳ, διότι οἱ προκληθέντες ὅπως φοιτήσωσιν ἐν τῇ ρηθείσῃ σχολῇ ὑπεχρεώθησαν μετὰ τὸ πέρας τῶν σπουδῶν των νὰ ἐπιστρέψωσιν εἰς τὰς ἐπαρχίας ὅθεν ἐστάλησαν καὶ νὰ διδάξωσι πᾶν ὅ,τι ἔμαθον ἐν τῇ σχολῇ. Ταύτην τὴν σχολὴν ἐκάλουν «ἀκτίνα τοῦ φωτὸς αἰφνιδίως διεισδύσασαν εἰς τὴν χώραν καὶ καταφωτίσασαν αὐτὴν δι' ἁπλέτου φωτός»

Ὁ διευθυντὴς ταύτης τῆς σχολῆς κ. Περιὼ ἐξέθηκε διὰ γενικῶν χαρακτηριστικῶν τὴν ἱστορικὴν ἀνάπτυξιν αὐτῆς καὶ ἐσαφήνησε τὴν σημασίαν τῆς ἐκπολιτιστικῆς ἐνεργείας αὐτῆς. Τὴν ἀγόρευσίν του οὗτος ἐπέρανε διὰ τῶν ἀκολούθων. «Εἰς τὸ ἔθνος εἶνε χρήσιμοι ἐκεῖνοι οἱ ἄνδρες οἵτινες εἶνε πεπροικισμένοι διὰ τῆς μοναδικῆς ὑπεροχῆς, τῆς ἐπιτρεπομένης ὑπὸ τῶν ἀρχῶν τοῦ ἔθνους—τῆς ὑπεροχῆς τῆς διανοίας. Ὁ προορισμὸς τῆς σχολῆς συνίσταται εἰς τοῦτο, ὅπως ὡς πρότερον παρέχῃ στοιχεῖα πρὸς μόρφωσιν πλειάδων τοιούτων ἀνδρῶν.

Ἐκ τῶν τάξεων τῶν οἰκοτρόφων τῆς σχολῆς ἐξῆλθον πολλοὶ ἔξοχοι ἄνδρες. Πλῆθος ἀκαδημαϊκῶν, γερουσιαστῶν, καθηγητῶν καὶ συγγραφέων ἀπεφοίτησαν ἐκ ταύτης τῆς σχολῆς καὶ μεταξὺ ἄλλων δύο ὅλως ἀντιθέτου φρονήματος σκαπανεῖς τοῦ πολιτισμοῦ, ὁ ἐπίσκοπος τῆς Ὀτιὼν Πανερ. Περρὼ καὶ ὁ ἀρχηγὸς τῶν γάλλων Σοσιαλιστῶν Ζὰν Ζορές. Ἕνεκα τούτου λίαν φυσικὸν εἶνε ὅτι ἅπασα ἡ Γαλλία ἔλαβε μέρος ἐν τῇ πανηγύρει τῆς διαρήνου ταύτης σχολῆς.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΝΩΤΑΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΕΙΑΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ ΕΝ ΕΥΡΩΠΗ

Ὁ διάσημος παιδαγωγὸς Λ. Φράγκ πρό τινος ἐν τῷ παιδαγωγικῷ περιοδικῷ Educational Review ἐδημοσίευσεν ὑπὸ τὸν τίτλον «ἐκπαίδευσις τῶν γυναικῶν ἐν τοις πανεπιστημίοις» σοβαρὰν ἐπιθεώρησιν τῆς σημερινῆς καταστάσεως τῆς ἐκπαιδεύσεως τῶν γυναικῶν ἐν τῷ πεπολιτισμένῳ κόσμῳ. Ὁ ρηθεὶς παιδαγωγὸς παράγει πολλὰ ἐνδιαφέροντα γεγονότα ζωηρῶς παριστῶντα τὴν ἐγωϊστικὴν πεπίθησιν τῶν ἀνδρῶν περὶ τοῦ ἂν αἱ γυναῖκες εἶνε ἐπιτήδειοι πρὸς ταύτην ἢ ἐκείνην τὴν ἐνέργειαν καίτοι δικαιότερον θὰ ἦτο καὶ μάλιστα σκοπιμώτερον νὰ ἀφεθῇ εἰς αὐτὰς τὰς γυναῖκας ἡ λύσις τούτου τοῦ ζητήματος. Μεταξὺ ἄλλων ὁ Φράγκ δεικνύει τίνα ὠφέλειαν δύναται ἐνίοτε νὰ φέρωσιν αἱ προλήψεις. Ἐν Αὐστρίᾳ τὸ 1878 ἀπηγορεύθη ἡ φοίτησις τῶν κορασίων ἐν τοῖς πανεπιστημίοις καὶ ἡ ἐξάσκησις τοῦ ἰατρικοῦ ἐπαγγέλματο· ἐν τούτοις ἕνεκα τῶν ἰδιαιτέρων φρονημάτων τοῦ Μωαμεθανικοῦ πληθυσμοῦ τῆς Βοσνίας καὶ Ἐρζεγοβίνης ἐν Αὐστρίᾳ οὐ μόνον ἤρθη ἡ ρηθεῖσα ἀπαγόρευσις ἀλλὰ καὶ διὰ νόμου ἀφέθη ἐλευθέρα ἡ ἐξάσκησις τοῦ ἰατρικοῦ ἐπαγγέλματος ἐν ταῖς ρηθείσαις χώραις. Τοιουτοτρόπως ἡ Αὐστριακὴ κυβέρνησις ἐκ λόγων πολιτικῶν μεγάλην ἐκδούλευσιν παρέσχε τῇ προόδῳ τῆς ἐπιστήμης ἐπιτρέψασα τὴν σύμπραξιν τῶν γυναικῶν.

Ἡ Γαλλία ἤδη ἤνοιξε τὰς πύλας τῶν πανεπιστημίων της εἰς τὰς γυναῖκας, ἐν δὲ Γερμανίᾳ, ἐκτὸς τοῦ πανεπιστημίου τῆς Ἠδελβέργης, οὐδὲν πανεπιστήμιον δέχεται ὡς φοιτητρίας γυναῖκας μὴ ἐπιτρέπουσα τὴν ἀκρόασιν τῶν μαθημάτων ἢ τὴν πρὸς λῆψιν πτυχίου ἐξέτασιν. Καθ' ὅλην τὴν Γερμανίαν ἐπὶ τοῦ παρόντος ἐξασκοῦσι τὴν ἰατρικὴν μόνον ἓξ γυναῖκες. Ὁ Φράγκ δεικνύει τὴν πρόοδον τὴν ὁποίαν ἐποίησεν ἡ Ρωσσία ἥτις ἤνοιξε τῷ 1872 διὰ τὰς γυναῖκας ἰδιαιτέρας ἰατρικὰς σχολὰς καὶ ἔδωκεν εἰς τὰς ὑποστάσεις ἐξετάσεις ἐπὶ τῆς ἰατρικῆς ὁ δικαίωμα νὰ καταγίνωνται περὶ τὴν ἐξάσκησιν τοῦ ἐπαγγέλματος αὐτῶν.

Ὁ ρηθεὶς συγγραφεὺς ἐπιστᾷ τὴν προσοχὴν εἰς τὸ γεγονὸς ὅτι οἱ ἰατροὶ ἀπολαύουσι τῶν συμπαθειῶν τοῦ πληθυσμοῦ, ὅτι αὗται οὐδέποτε συνεκρούσθησαν πρὸς αὐτὸν καὶ οὐδέποτε ἐγένοντο ὑπαίτιοι ταραχῶν καὶ ἀταξιῶν ὅπερ δὲν δύναται νὰ ρηθῇ περὶ τῶν ἀνδρῶν.

Ἐν Ἀγγλίᾳ ἐγένετο σημαντικὸν βῆμα εἰς τὰ ἔμπρος διὰ τῆς παραδοχῆς τῶν γυναικῶν εἰς τὸ πανεπιστήμιον τῆς Οὐαλίας μετὰ τῶν αὐτῶν πρὸς τοὺς ἄνδρας δικαιωμάτων καὶ οὐ μόνον ἐκεῖ ἐπιτρέπεται εἰς τὰς γυναῖκας ἡ λῆψις ἐπιστημονικῶν βαθμῶν ἀλλὰ καὶ ἡ παρακάθησις ἐν τῷ συμβουλίῳ τοῦ πανεπιστημίου (ἐννοεῖται ἂν ὑπάρχωσι γυναῖκες καθηγηταί). Ἐν τῷ Λονδίνῳ μόνον μετέρχονται ἐπὶ τοῦ παρόντος τὸ ἰατρικὸν ἐπάγγελμα 445 γυναῖκες. Ἐν Ὁλλανδίᾳ εἶναι παραδεκταὶ αἱ γυναῖκες εἰς ὅλα τὰ πανεπιστήμια. Αἱ περισσότεραι φοιτήτριαι εὑρίσκονται ἐν τοῖς πανεπιστημίοις τῆς Ἐλβετίας, τῶν ὁποίων ὁ ἀριθμὸς ἀνέρχεται εἰς 400. Ἐν τούτοις ἐν Ἐλβετίᾳ ὀλίγαι μόνον γυναῖκες ἐξασκοῦσι τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ἰατροῦ, διότι ἐν τοῖς ἐκεῖ πανεπιστημίοις φοιτῶσιν ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον ἐκ ξένων χωρῶν, ἀπερχόμεναι εἰς τὰς πατρίδας των μετὰ τὴν ἀποπεράτωσι τῶν σπουδῶν των. Ἐν Ἰταλίᾳ, Σουηδίᾳ, Νορβηγίᾳ, Δανίᾳ καὶ Ἰσλανδίᾳ ἐλευθέρα εἶνε εἰς τὰς γυναῖκας ἡ ἐν τοῖς πανεπιστημίοις φοίτησις, ἐν Δανίᾳ ὅμως καὶ Ἰταλίᾳ ἀπαγορεύεται εἰς αὐτὰς ἡ ἐξάσκησις τοῦ δικηγορικοῦ ἐπαγγέλματος, ἐν δὲ Σουηδίᾳ καὶ Ἰσλανδίᾳ ἀπαγορεύεται εἰς τὰς γυναῖκας τὸ μετέρχεσθαι τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ἱεροκήρυκος ἢ τοῦ θεολόγου, ἐκτὸς δὲ τούτου ἔν τε τῇ Δανίᾳ καὶ τῇ Ἰσλανδίᾳ ὑπάρχει νόμος ἀπαγορεύων εἰς τὰς γυναῖκας ἐχούσας ἀκαδημαϊκοὺς βαθμοὺς τὴν δημόσιον ὑπηρεσίαν. Ἐν ταῖς Ἡνωμέναις Πολιτειαις 2438 γυναῖκες ἐξασκοῦσι τὸ ἰατρικὸν ἐπάγγελμα

Περὶ τιμωρίας τῶν μεθύσων.

Παρὰ τοῖς ἀρχαίοις ἡ κατάχρησις τῆς οἰνοποσίας ἐγένετο μεγάλη, καὶ παντοῦ καὶ πάντοτε τὰ ἐκ τῆς μέθης κακὰ ἀποτελέσματα, γιγνόμενα κατὰ τοῦ μεθύοντος καὶ καθ' ὅλης τῆς κοινωνίας, ἠνάγκασαν τοὺς τότε νομοθέτας νὰ ἐπιβάλλωσι λίαν αὐστηρὰς ποινὰς κατὰ τῶν μεθύσων, καὶ μάλιστα κατ' ἐκείνων, οἵτινες εἶχον δημοσίαν ὑπηρεσίαν.

Πρὸς ἐμπόδισιν τῆς μέθης διὰ νόμου ἀπηγορεύετο τὸ πίνειν καθαρὸν οἶνον, ἄκρατον, καὶ ἐπεβάλλετο πάντοτε πίνειν μεμιγμένον μετὰ ὕδατος, κεκραμμένον· διότι ὁ τοιοῦτος οἶνος δὲν μεθύσκει· ἐὰν δέ τις πίῃ πολὺ, ἐμεῖ.

Ὁ Ζάλευκος, ὁ νομοθέτης τῶν Λοκρῶν, ἐτιμώρει ἐν γένει τὴν οἰνοποσίαν ἐπὶ ποινῇ θανάτου. Καὶ αὐτοὶ οἱ νοσοῦντες οὕτως ἐτιμωροῦντο, ἂν ἔπινον οἶνον ἄνευ διαταγῆς ἰατροῦ.

Ὁ Πιττακὸς ἐν Μιτυλήνῃ νόμῳ ἐτιμώρει διὰ διπλασίας ποινῆς τὸν ἐν μέθῃ ἐγκληματίσαντα. Τοῦτο ἐπιδοκιμάζουσι καὶ Πλάτων, καὶ Ἀριστοτέλης, καὶ Πλούταρχος.

Οἱ νεώτεροι ὅμως νομοθέται τ' ἀντίθετα θεσπίζουσι. Τὴν μέθην ἐν τῷ ἐγκλήματι θεωροῦσιν ἐλαφρύνουσαν τὴν ποινήν· διότι λέγουσιν ὁ ἐν μέθῃ δὲν ἔχει σώας τὰς φρένας. Κατὰ τοῦτο γίνεται πλάνη, διότι ἡ μέθη εἶνε προαιρετικὴ κατάστασις. Ὅταν τις θέλῃ, δὲν μεθύσκει, καὶ δὲν ἐγκληματεῖ. Ἡ διπλῆ ποινὴ ἐγίνετο τὸ μὲν διὰ τὸ ἔγκλημα, τὸ δὲ διὰ τὴν μέθην.

Ἐν Ἀθήναις νόμῳ τοῦ Σόλωνος ἐὰν ἄρχων ἐτύγχανε μεθύων, ἐτιμωρεῖτο θανάτῳ.

Τῷ ἄρχοντι, ἐὰν μεθύων ληφθῇ, θάνατος ἔστω ἡ ζημία. Ὁ αὐτὸς νόμος ἐφηρμόζετο καὶ εἰς τοὺς δικαστάς.

Καὶ οἱ Ἰνδοὶ ἐφόνευον πάντα μέθυσον, καὶ αὐτὸν τὸν βασιλέα, ἐὰν εὑρίσκετο μεθύων.

Οἱ Σκῶτοι κατὰ τὸν Β' αἰῶνα μ. Χ. ὡσαύτως ἐτιμώρουν θανάτῳ τὸν μέθυσον ἄρχοντα. Ὁ δὲ βασιλεὺς αὐτῶν Κωνσταντῖνος Β' τὸ 661 μὲ τὴν αὐτὴν ποινὴν ἐτιμώρει καὶ τοὺς νέους οἰνοπότας.

Ἐν Ρώμῃ οἱ Κένσωρες ἀπέβαλλον τὸν μέθυσον Γερουσιαστήν. Τὰς δὲ μεθυούσας γυναῖκας ἐτιμώρουν διὰ τῆς ποινῆς τοῦ θανάτου. Ἀπηγορεύετο δὲ ἡ πόσις οἴνου εἰς ὅλας τὰς γυναῖκας.

Ἐπὶ τῆς ἐποχῆς τοῦ Πολυβίου, ὡς οὗτος ἀναφέρει, εἶχον κατασταθῆ φίλοινοι καὶ αὐταὶ αἱ γυναῖκες τῶν ἐπισήμων, καὶ ἐπειδὴ συνείθιζον τότε αἱ γυναῖκες νὰ φιλῶσιν εἰς τὸ στόμα, ὁσάκις συνήντουν τοὺς συγγενεῖς τοὺς ἑαυτῶν καὶ τοὺς τοῦ συζύγου, καὶ οὕτως ἐγίγνοντο γνωσταὶ, ἐὰν εἶχον πίει οἶνον, ἐπεννόησαν ἴδιον ποτόν, καλούμενον πάσσαν, ὁ ὁποῖος κατεσκευάζετο ἐκ σταφίδος, εἶχε γεῦσιν γλυκεῖαν, καὶ μὴ μεθύων· διότι κατ' Ἀριστοτέλην «τὸ γλυκὺ οὐ μεθύει. «Ὅσαι δὲ ἔπινον οἶνον, ἵνα διαλύωσι τὴν ἐκ στόματος ὀσμὴν αὐτοῦ, ἔφερον εἰς τὸ στόμα τροχίσκους κατασκευασμένους μετὰ ἡδυόσμου καὶ μέλιτος· διότι ὁ μὲν ἡδύοσμος καταστρέφει τὴν ὀσμὴν τοῦ οἴνου τὸ δὲ μέλι ἐμποδίζει τὴν μέθην.

Οἱ Καρχηδόνιοι ἀπηγόρευον νόμῳ τὴν οἰνοποσίαν εἰς τοὺς δικαστὰς, διοικητὰς, στρατιωτικοὺς καὶ ὑπηρέτας.

Καὶ ὁ Μέγας Κάρολος ἀπηγόρευσε τὴν οἰνοποσίαν εἰς τοὺς ἄρχοντας καὶ δικαστάς.

Ὁ τῆς Θράκης βασιλεὺς Λυκοῦργος διέταξε καὶ ἐξερριζώθησαν ὅλαι αἱ ἄμπελοι ἵνα μὴ πίνωσιν οἶνον οἱ ὑπήκοοί του, οἵτινες εἶχον κατασταθῆ σφόδρα οἰνοπόται. Τ' αὐτὸ ἔπραξε τὸ 704 μ. Χ. καὶ ὁ τῆς Βουλγαρίας Βασιλεὺς Τέρβουλος· διότι καὶ τότε οἱ Βούλγαροι εἶχον κατασταθῆ μέθησοι.

Ἐν Ἀθήναις νόμῳ τοῦ Σόλωνος ὡρίζετο τὸ ποσὸν τοῦ οἴνου, ὅπερ ἔπρεπεν ἕκαστος νὰ πίῃ, ἀλλὰ καὶ τοῦτο κεκραμμένον. Τοιοῦτον νόμον εἶχον καὶ οἱ Αἰγύπτιοι, καὶ οἱ ἄραβες. Καὶ κατὰ τοὺς παρελθόντας αἰῶνας τοιοῦτον νόμον εἶχον καὶ οἱ Σάξωνες.

Καὶ ἐπὶ Ὁμήρου ὁ μέθυσος περιεφρονεῖτο, καὶ ἡ λέξις οἰνοβαρὴς ἦτον ὑβριστική.

Οἱ δὲ Σπαρτιᾶται ὡσαύτως αὐστηρῶς ἀπηγόρευον τὴν μέθην, ἣν ἐθεώρουν ἀγενὲς γεγονός, καὶ ἄξιον εἰς τοὺς εὐτελεῖς καὶ ποταποὺς ἀνθρώπους· διὰ τοῦτο ἐμέθυον τοὺς Εἵλωτας ἵνα δεικνύωσιν εἰς τὰ τέκνα των τὰ χαμερπῆ καὶ ἄτοπα ἀποτελέσματα τῆς μέθης. Ὁ Πυθαγόρας ἐρωτηθεὶς πῶς ὁ οἰνόφλυξ δύναται παῦσαι τοῦ μεθύειν, εἶπεν, ἐὰν συνεχῶς βλέπῃ τὰ ὑπ' αὐτοῦ πραττόμενα.

ΤΟ ΧΑΡΤΟΠΑΙΓΝΙΟΝ

ΕΝ ΜΟΝΤΕ ΚΑΡΛΩ

Πρό τινος ἐδημοσιεύθη λίαν περίεργον βιβλίον τοῦ κ. Πέτρου Μονφαλκὼν ἐπιγραφόμενον «Monte-Carlo intime». Ὁ συγγραφεὺς εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ἀποκαλεῖ τὸ κατάστημα τῶν τυχηρῶν παιγνιδίων φωλεὰν κακούργων, ἔνθα πλεῖσται αὐτοκτονίαι λαμβάνουσι χώραν, οὐδεμία δὲ ἀποσκευὴ ἢ θυλάκιον περιηγητοῦ εἶνε ἐξησφαλισμένον ἐκ τῶν ἐπιβουλῶν τῶν πειρασμῶν

τοῦ Μόντε-Κάρλο. Εἰς τὴν μικρὰν ταύτην πόλιν κατεσκεύασαν πολλὰ διὰ τὴν ἀπόλαυσιν τῶν ὀφθαλμῶν καὶ διὰ τὴν ἀπόλαυσιν ὅλων τῶν αἰσθήσεων. Τοῦ Καζίνου τὸ σχέδιον ἔδωσεν ὁ ἴδιος Παρισινὸς ἀρχιτέκτων τῆς «Μεγάλης Ὄπερας» κ. Γαρνιέ, εἶνε δὲ πολυτελέστατον οἰκοδόμημα. Τὰ ἀγάλματα τῆς προσόψεως κατεσκευάσθησαν ἐπὶ προτύπων τῆς Σάρας Βερνάρδ. Τὴν αἴθουσαν τῶν τυχηρῶν παιγνιδίων κοσμοῦσιν εἰκόνες διασήμων ζωγράφων. Τὸ θέατρον εἶνε ἓν ἀληθὲς κομψοτέχνημα, κατεσκευασμένον μὲ πολλὴν φιλάρεσκον καλαισθησίαν. Ἐπὶ τοῦ ἀνδήρου, ἐκ τοῦ ὁποίου διαπλοῦται εὐρεῖα ἄποψις, λαμπρᾶς κυανῆς θαλάσσης, καθίσταται αἰχμάλωτος ὁ θεατής. Ἡ φύσις εἰς τὸ Μόντε-Κάρλο εἶνε μεγαλοπρεπὴς καὶ πλήρης λεπτότητος. Εἰς τὸ βιβλίον ἀναφέρεται ὅτι ὅλα πρὸς δέσμευσιν τοῦ ἐπισκέπτου μεταχειρίζονται οἱ ἐν Μόντε Κάρλο, ἵνα γυμνώσουν κατόπιν τοὺς ἐπισκεπτομένους· ἀκριβῶς ὅμως αἱ παρατηρήσεις του αὗται ἐγένοντο ἀφορμὴ νὰ παρέλθῃ ἐν σιγῇ τὸ βιβλίον τοῦτο, καθ' ὅσον οὐδεμία παρισινὴ ἐφημερὶς ἔγραψεν οὐδὲν λέξιν περὶ αὐτοῦ. Ὡς γνωστὸν, διὰ νὰ μὴ γράφουν τίποτε αἱ ἐφημερίδες κατὰ τῶν συμβαινόντων εἰς Μόντε Κάρλο, ἐξηγοράσθη ἡ σιγὴ των δι' ἀδροτάτων ποσῶν. Οὕτω ὁ «Φιγαρῶ» λαμβάνει 75 χ. φρ. κατ' ἔτος καὶ ἡ «Μικρὰ Ἐφημερὶς» 120 χιλ. Ἐν τούτοις παρ' ὅλην τὴν σιγὴν τῶν ἐφημερίδων τὸ βιβλίον Μονφαλκὼν ἀριθμεῖ ἤδη 10 ἐκδόσεις.

Ὅπως εἰσέλθῃ τις εἰς τὸ «Καζίνο» τοῦ Μόντε Κάρλο ἀπαιτεῖται νὰ λάβῃ εἰσιτήριον καὶ δηλώσῃ τὸ ὄνομά του, τὴν προέλευσίν του καὶ τὴν διεύθυνσίν του καὶ τὴν διεύθυνσιν τῆς κατοικίας του. Ὁ νυμφευμένος, ὁ ἐπιθυμῶν νὰ λάβῃ τὴν ἄδειαν εἰσόδου δι' ἑαυτὸν καὶ τὴν γυναῖκά του, ὀφείλει προσωπικῶς νὰ παρουσιάσῃ τὸ ἀκριβόν του ἥμισυ, ἵνα μὴ ἐκληφθῇ τοῦτο ὡς κοκότα παρὰ τῶν θεραπόντων. Διατὶ ὅμως τοιαύτη γραφειοκρατία τηρεῖται ἐκεῖ, ἔνθα αἱ κοκκόται ἀριθμοῦνται κατὰ ἑκατοντάδας.

Εἰς δεσποινίδα τινὰ συνοδὸν μεταβᾶσαν εἰς Μόντε-Κάρλο μετὰ οἰκογενείας τινὸς καὶ ἐπιθυμοῦσαν νὰ ἴδῃ τὴν αἴθουσαν τοῦ παιγνιδίου ἐκ περιεργίας, δὲν ἐπετρέπη κατ' οὐδένα λόγον ἡ εἴσοδος, ἐνῷ καὶ εἰς κοκότας τῆς ἐσχάτης τάξεως εἶνε ἐπιτετραμμένη ἡ εἴσοδος καὶ ἡ παραμονὴ ἐν αὐτῷ. Ὁ Μονφαλκὼν δίδει ἐξηγήσεις τοῦ λόγου τούτου. Ὁ παίκτης ποθεῖ νὰ εὑρίσκῃ λόγους νὰ παραμένῃ ἐν τῇ αἰθούσῃ ταύτῃ. Ὁ σκοπὸς ὅλων ἐκεῖ μέσα τῶν ὑπηρετούντων δὲν εἶνε νὰ μὴ κερδίζουν οἱ παίζοντες, ἀλλὰ νὰ μὴ ἀπομακρύνωνται κερδίζοντες. Αἱ κοκόται τότε θέτουν εἰς ἐνέργειαν ὅλα τὰ θέλγητρά των. Οὕτω εἰς ὅσους τὸ παιγνίδι εἶνε ἁπλῆ διασκέδασις καὶ οὐχὶ πάθος, νὰ ἔχουν ἄλλον λόγον ὅπως παραμένουν ἐν τῇ αἰθούσῃ ἕως ὅτου ἀπαλλάξουν τὰ θυλάκιά των ὅλων τῶν χρημάτων, ὅσα ἐκέρδισαν καὶ ὅσα εἶχον ὅταν εἰσῆλθον.

Πέριξ τῶν τραπεζῶν τοῦ παιγνιδίου κάθηνται ἄνθρωποι μὴ ἀφίνοντες τὴν θέσιν των ἐπὶ δώδεκα ὁλοκλήρους ὥρας. Πρὸ τῶν παικτῶν ὑπάρχουν μικροὶ πίνακες ἔνθα οὗτοι σημειοῦσι τ' ἀποτελέσματα τῶν παιγνιδίων, ἵνα δύνανται νὰ τηρῶσιν αὐτὰ ἐν τῇ μνήμῃ των. Ποικίλοι συνδυασμοὶ ἀριθμῶν γίνωνται ἐπὶ τῶν ἀποτελεσμάτων τούτων, ἀλλὰ δὲν ἐπιτυγχάνουσι συνήθως αἱ παρατηρήσεις αὗται. Κάποτε προσμειδιᾷ ἡ τύχη εἰς τοὺς παίκτας καὶ αἱ ὑποθέσεις καὶ οἱ ὑπολογισμοί των δὲν βγαίνουν γελασμένοι. Οἱ παῖκται οὗτοι ἔχουσιν ἕκαστος τὸ σύστημά των. Ἰδοὺ ἐν παραδείγματι παχύς τις κύριος εἶνε ἀεικίνητος. Ἐν νευρικῇ ταραχῇ τρέχει ἀπὸ τὴν μίαν ρουλέτταν εἰς τὴν ἄλλην. Ἐδῶ πεντάρα εἰς τὸ κόκκινον, ἐκεῖ εἰς τὸ μηδὲν, καὶ ἄλλος ἄλλους κάμνει ὑπολογισμούς. Τὰ βλέφαρά του καίουν, οἱ ὀφθαλμοί του ἀστράπτουν. Φαίνεται ὡς ἄνθρωπος ὅστις καταβάλλει πᾶσαν προσπάθειαν ἵνα κερδίσῃ τὸν ἄρτον του.

Ἐκεῖνο ὧν τὸ πρόσωπον δὲν ἐκφράζει τίποτε εἰς τὴν αἴθουσαν ἐκείνην εἶνε οἱ κρουπιέ. Οὗτοι, ὅπως γενικῶς πάντες οἱ ὑπηρετοῦντες εἰς τὸ Καζίνον, μένουν ἀπαθεῖς πρὸ τῶν μεγάλων καταστροφῶν αἵτινες γίνονται πρὸ τῶν ὀμμάτων των. Διὰ τοῦτο ἐκτελοῦσι τὸ ἔργον των μετ' ἀταραξίας καὶ ἀκριβείας ἀμέμπτου. Μόνον ὅταν μετρῶσι χρυσᾶ ἢ ἀργυρᾶ νομίσματα, ἐπὶ τῶν προσώπων των ἀνθεῖ σαρδώνιον μειδίαμα. Ἐκεῖ διακρίνονται κομψαὶ καὶ ὡραῖαι κυρίαι προστρίβουσαι τὰς κομψὰς τουαλέτας των πέριξ τῶν τραπεζῶν, δίδουσαι συμβουλὰς εἰς τοὺς παίζοντας καὶ παρακαλοῦσαι νὰ μὴ λησμονήσωσιν αὐτάς, ἂν τοὺς εὐνοήσῃ ἡ τύχη. Ὁ ἐφευρέτης τῆς παρισινῆς μόδας οὐχὶ ἀδίκως καταναλίσκει τὴν εὐφυΐαν του, ὅπως προσδώσῃ θελκτικωτάτην ὄψιν εἰς τὰς κυρίας ταύτας. Ἐντὸς ὀλίγων ὡρῶν ἀπόλλυνται ὁλόκληροι περιουσίαι ἐξ αἰτίας τῶν γυναικῶν τούτων. Ἐνίοτε δὲν εἶνε ὅλαι αἱ κυρίαι αὗται ὡραῖαι. καὶ νέαι. Μεταξὺ τῆς ἐλαφρᾶς ταύτης φρουρᾶς εἶνε καὶ ἕτεραι γυναῖκες, ἄλλα ἐξασκοῦσαι ἐκεῖ ἐπαγγέλματα. Ὅστις μεταβῇ εἰς τὸ Μόντε-Κάρλο θὰ δυνηθῇ ἐξ αὐτοψίας νὰ ἐννοήσῃ τίνα σκοπὸν ἐπιδιώκουσιν αἱ γυναῖκες ἐκεῖναι. Εἰς

τοὺς κατοίκους τοῦ Μονακὸ [καὶ εἰς τὸ διαμέρισμα τῶν Alpes Maritimes δὲν ἐπιτρέπεται νὰ παίζουν. Τὸ δικαίωμα τοῦτο ἔχουσι μόνον οἱ ξένοι Τὸ παιγνίδιον πάντοτε γίνεται ταχέως, διότι ὁ καιρὸς εἶνε πολύτιμος καὶ δὲν ἐπιτρέπεται νὰ χάνεται ἐπὶ ματαίῳ. Τὰ παιγνίδια εἶνε ἡ ρουλέττα καὶ τὸ trente et quarante. Πολλάκις τινὲς κερδίζουν μεγάλα ποσά. Οὕτως ὁ βαρῶνος λ. χ. προερχόμενος ἐκ Παρισίων, μόλις δηλόνει τὸ ὄνομά του καὶ ὁ διευθυντὴς τοῦ Καζίνου τηλεγραφεῖ καὶ λαμβάνει πληροφορίας περὶ τοῦ ἀτόμου τούτου. Ἀλλ' οὗτος λαμβάνων τὰς εἰδήσεις, γράφει πρὸς μίαν ἐκ τῶν ὡραιοτέρων γυναικῶν τοῦ Καζίνου· «Ἀγαπητή μου, ὁ βαρῶνος Χ. ἦλθεν ἐκ Παρισίων. Ἔχει μαζῆ του 100,000. Τώρα κάμε τὴν δουλειά σου». Αὕτη γνωρίζει τί θὰ κάμῃ! Αὕτη μεταβαίνει εἰς τὴν αἴθουσαν καὶ πληροφορεῖται ποῖος εἶνε· ρίπτει ἓν βλέμμα εἰς τὸ κάτοπτρον καὶ βαδίζει πρὸς τὸν βαρῶνον πλήρης πεποιθήσεως περὶ τῆς νίκης της. Ὁ βαρῶνος ποντάρει μέγα ποσὸν εἰς τὰ 36. Ἐξέρχεται ὁ ἀριθμὸς οὗτος.

— Καλὰ παίζετε, mon petit, λέγει ἡ κοκότα καὶ μειδιῶσα ἀρχίζει διάλογον μαζῆτου.

— Δὲν βλέπεις ὅτι σοῦ φέρει τύχην. Βάλε εἰς τὸ Ο.

— Bien ne va plns, φωνάζει ὁ κρουπιέ, κ' ἔπειτα ἀκούεται ἡ λέξις Ζέρο. Ὁ βαρῶνος ἐκέρδησεν ἐκ νέου, μετὰ μικρὸν δὲ ἔχει ἐμπροσθέν του 20,000 φρ.

Θεωρεῖ καθῆκόν του νὰ καλέσῃ τὴν γείτονά του εἰς γεῦμα. Κατὰ τὸ γεῦμα ἔπιον καλὰ καὶ ὁ βαρῶνος καπνίζει ἤδη τὴν εὐώδη Ἀβάναν του. Θέλει ν' ἀπομακρυνθῇ ἀναπαυόμενος εἰς τὰς δάφνας του. Δὲν ἔχει διόλου ὄρεξιν ὅπως ἐξακολουθήσῃ τὸ παιγνίδι, ἀλλ' ἡ γείτων του δὲν τὸν ἀφήνει.

— Πόσον εἶσαι ἀνόητος! Σὺ ἔχεις τρομερὴ τύχη. Φαίνεται ὅτι ἐδειλίασες. Δὲν ἐντρέπεσαι! Ἔλα πᾶμε εἰς τὴν ρουλέταν. Μετ' ὀλίγον χάνει ὁ βαρῶνος καὶ τὰς 20,000 καὶ τὰς 100,000 τὰς ἰδικάς του. Τοιοῦτον εἶνε τὸ τέλος ὅλων τῶν μεταβαινόντων εἰς τὸ Μόντε-Κάρλο. Ἂν κερδίσουν δὲν θὰ δυνηθοῦν ν' ἀποσπασθοῦν. Ἐπόμενον εἶνε ἡ ἑταιρία αὕτη νὰ δίδῃ μεγάλα κέρδη. Τῶν μετοχῶν τῆς ἑταιρίας ταύτης ἡ ἀρχικὴ ἀξία ἦτο 2000 ἀνῆλθον εἰς 200,000 ἑκάστη καὶ δίδουσα 7 1)2 τοῖς ο)ο.

Ἐκτὸς τῶν κερδῶν τούτων εἶνε καὶ τὰ τῶν ξενοδοχείων κλπ. Μόνος ὁ πρίγκιψ Ρολάνδος ἔχει κατ' ἔτος 7,000,000 φρ. εἰσοδήματα.

Ἡγεία! Εὐθηνία! Καθαριότης!

Σιγαρέτα ἄνευ κόλλας (γαζωτά).

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΠΑΡΑΓΩΓΗ **100,000**

μετὰ ἢ ἄνευ ἐπιστομίου. Σιγαρόχαρτον ἐκ καθαρᾶς ὀρύζης διαφόρων χρωμάτων. Σφραγὶς χρυσῆ ἢ καὶ χρωματιστή. Μῆκος σιγαρέτων ἀπὸ 5 1)2 πόντους κατὰ βούλησιν τοῦ παραγγέλοντος διὰ τῆς **τελειοτέρας μηχανῆς τοῦ κόσμου μοναδικῆς ἐν Ἀνατολῇ**

Καπνὰ ἄριστα! ἐκτέλεσις παραγγελιῶν ταχυτάτη

Μόνον εἰς τὸ μέγα μηχανικὸν Καπνεργοστάσιον

Π. Ι. ΔΙΒΑΝΟΥ

Διασταύρωσις ὁδῶν

Ἑρμοῦ καὶ Αἰόλου ἀριθ. 58.

Μέγα ἐμπορικὸν κατάστημα

ἤνοιξαν καθόλα εὐρωπαϊκότατον

οἱ ἄξιοι παντὸς ἐπαίνου

ΙΩΣΗΦ. ΓΑΤ ΚΑΙ Δ. ΜΑΡΚΟΥ

31 — ΟΔΟΣ ΕΡΜΟΥ — 31

Διά τε τὸν πλοῦτον καὶ τὴν ποικιλίαν τῶν ὑφασμάτων ἅτινα ἐπρομηθεύθησαν. Συνιστῶμεν θερμῶς εἰς τὰς ἀναγνωστρίας μας. Οὐδαμοῦ ἀλλαχοῦ παρατηρεῖται τοιαύτη μεγαλοπρεπὴς ποικιλία καὶ πολυτέλεια, ὅ.τι ἔκλεκτὸν παράγει ἥτε Ἀγγλικὴ καὶ Γαλλικὴ βιομηχανία διὰ τοῦ ἐπὶ τούτῳ μεταβάντος ἐπιτοπίως ἑνὸς τῶν συνεταίρων Εὑρίσκεται ἅπαντα τὰ εἴδη ἐν μεγάλῃ αὐθηνίᾳ εἰς τιμὰς λίαν συγκαταβατικὰς καὶ ἀνεπιδέκτους παντὸς συναγωνισμοῦ.

Τὸ σύνθημα τοῦ νέου τούτου καταστήματος εἶνε: **ἐν τῇ καταναλώσει τὸ κέρδος.**

Ἐν Σκύρῳ—ΚΑΦΕΙΟΝ καὶ ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΕΙΟΝ—Ἐν Σκύρῳ

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ Δ. ΑΝΤΩΝΑΚΗ

Καφὲς καθαρός. Λουκούμια Σύρου, Τουμπεκὴ Περσικόν. Γλυκύσματα ἐκλεκτά. Περιποίησις ἀπαράμιλλος. Ὅσοι μεταβαίνετε εἰς Σκῦρον νὰ ἐπισκεφθῆτε τὸ ἄνω καφεῖον εἰ δὴ μὴ, θὰ τὸ μετανοήσητε.